

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2005
IV. volební období

975

Vládní návrh

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

ZÁKON

ze dne,

kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o advokacii

Čl. I

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb. a zákona č. 555/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) fyzické osoby, které

1. jsou státními příslušníky některého z členských států Evropské unie nebo členských států Dohody o Evropském hospodářském prostoru, popřípadě jsou státními příslušníky jiného státu, stanoví-li tak vyhlášená mezinárodní smlouva, k jejíž ratifikaci dal souhlas Parlament a kterou je Česká republika vázána (dále jen „domovský stát“) a
2. v domovském státě získaly oprávnění poskytovat právní služby pod profesním označením svého domovského státu, které bylo oznámeno ve sdělení Ministerstva spravedlnosti, vyhlášeném ve Sbírce zákonů (dále jen „evropský advokát“).“.

2. V § 2 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) zaměstnance právnické nebo fyzické osoby, člena družstva nebo příslušníka ozbrojených sborů poskytovat právní služby osobě, k níž je v pracovněprávním nebo pracovním vztahu anebo ve služebním poměru, pokud je poskytování právních služeb součástí jeho povinností vyplývajících z tohoto pracovněprávního nebo pracovního vztahu anebo služebního poměru.“.

3. V § 5 písmeno g) zní:

„g) kdo není v pracovněprávním nebo pracovním vztahu anebo ve služebním poměru, s výjimkou pracovního poměru

1. ke Komoře,
2. k advokátovi nebo právnické osobě zřízené k výkonu advokacie (§ 15),
3. vysokoškolského učitele, nebo
4. vědeckého pracovníka v oboru právo, pokud se jedná o pracovní poměr k Akademii věd České republiky anebo k instituci v její působnosti,

ani nevykonává jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie.“.

4. V § 5 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Do doby právní praxe advokátního koncipienta podle odstavce 1 písm. c) se započítává dovolená na zotavenou čerpaná v době trvání této praxe. Nevykonává-li advokátní koncipient právní praxi z důvodů překážek v práci na jeho straně nebo z důvodu omluvené nepřítomnosti v práci, započítávají se mu tyto doby do doby právní praxe nejvýše v rozsahu sedmdesáti pracovních dnů v každém roce jejího trvání.“.
5. V § 5a odst. 1 a v § 5b odst. 1 se slova „uvedené v § 5 písm. a) a d) až g)“ nahrazují slovy „uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g)“.
6. V § 5c se slova „členských států Evropské unie nebo členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru“ nahrazují slovy „domovských států“ a slova „uvedené v § 5 písm. a) a d) až g)“ se nahrazují slovy „uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g)“.
7. V § 5d se částka „5 000 Kč“ nahrazuje částkou „10 000 Kč“.
8. V § 5f se slova „podle § 5 nebo § 5c“ nahrazují slovy „podle § 5 odst. 1 nebo § 5c“.
9. V § 5g se slova „podle § 5 písm. b), c) a h)“ nahrazují slovy „podle § 5 odst. 1 písm. b), c) a h)“.
10. V § 7 odst. 1 se slova „nejvýše 1,4 násobek minimální měsíční mzdy“ nahrazují slovy „nejvýše částkou 10 000 Kč“.
11. V § 7 odst. 1 písm. a) se slova „uvedené v § 5 písm. a) až d)“ nahrazují slovy „uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až d)“.
12. V § 7 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) zkoušku způsobilosti (§ 54 odst. 2) státnímu příslušníkovi některého z domovských států, který prokáže, že splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a v § 5c písm. a)“.
13. V § 7 odst. 1 písm. c) se slova „uvedené v § 5 písm. a) a d) až g) a v § 5a odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a v § 5a odst. 1 písm. a)“.

14. V § 7 odst. 5 větě první se slova „uvedené v § 5 písm. a) až h) nebo v § 5a až 5c“ se nahrazují slovy „uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až h) nebo v § 5a až 5c“.
15. V § 7b odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „; úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud advokát doručí žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátů osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše.“.
16. V § 8 odst. 2 se slova „uvedenou v § 5 písm. a), b) nebo d) anebo v § 5a odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „uvedenou v § 5 odst. 1 písm. a), b) nebo d) anebo v § 5a odst. 1 písm. a)“.
17. V § 8b se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) který vykonává advokacii v pracovním poměru (§ 15a), je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy byl pozastaven výkon advokacie advokátovi, který je jeho zaměstnavatelem, nebo dnem, kdy byl pozastaven výkon advokacie posledního ze společníků právnické osoby zřízené k výkonu advokacie (§ 15), která je jeho zaměstnavatelem.“.
18. V § 9 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) vznikl-li mu pracovněprávní nebo pracovní vztah anebo služební poměr, s výjimkou pracovních poměrů uvedených v § 5 odst. 1 písm. g) nebo pracovního poměru podle § 15a, anebo začal-li vykonávat jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie,“.
19. V § 9 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) byla-li na něho v trestním řízení podána obžaloba nebo návrh na potrestání pro úmyslný trestný čin, anebo bylo-li proti němu pro takový trestný čin zahájeno trestní stíhání a skutečnosti nasvědčující tomu, že byl takový trestný čin spáchán, ohrožují důvěru v další řádný výkon advokacie tímto advokátem; výkon advokacie může být z těchto důvodů pozastaven nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se trestní řízení končí,“.
20. V § 9a odst. 2 písm. b) se slova „v § 24 odst. 3“ nahrazují slovy „v § 24a“.
21. V § 9b odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „(§ 55 odst. 7)“.
22. V § 10 odst. 4 se slova „členského státu Evropské unie nebo členského státu Dohody o evropském hospodářském prostoru“ nahrazují slovy „domovského státu“ a slova

„podle § 5 nebo § 57“ se nahrazují slovy „podle § 5 odst. 1 nebo § 57“.

23. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Advokát vykonává advokacii samostatně nebo společně s jinými advokáty anebo v pracovním poměru (§ 15a); společně může být advokacie vykonávána ve sdružení (§ 14) nebo ve veřejné obchodní společnosti (§ 15).“.

24. § 13 včetně poznámek pod čarou č. 3 a 3a zní:

„§ 13

(1) Advokát musí mít na území České republiky sídlo, které se zapisuje do seznamu advokátů.

(2) Vykonává-li advokát advokacii samostatně nebo ve sdružení, je jeho sídlo podle odstavce 1 místem podnikání podle zvláštních právních předpisů³⁾.

(3) Sídlo advokáta, který vykonává advokacii ve veřejné obchodní společnosti (§ 15), musí být shodné se sídlem této společnosti podle zvláštních právních předpisů^{3a)}.

(4) Sídlem advokáta, vykonávajícího advokacii v pracovním poměru (§ 15a odst. 1) k jinému advokátovi nebo k veřejné obchodní společnosti (§ 15), je sídlo jeho zaměstnavatele podle odstavce 1 nebo podle odstavce 3.

³⁾ § 2 odst. 3 obchodního zákoníku.

^{3a)} § 78 odst. 1 písm. a) obchodního zákoníku.“.

25. V § 14 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 4 zní:

„(1) Vykonávají-li advokáti advokacii společně a nejde-li o výkon advokacie ve veřejné obchodní společnosti (§ 15), upraví si vzájemné vztahy písemnou smlouvou o sdružení podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ (dále jen “sdružení”). Účastníky sdružení mohou být pouze advokáti a jsou povinni vykonávat advokacii pod společným jménem. K dosažení sjednaného účelu sdružení jsou jeho jednotliví účastníci oprávněni zaměstnávat další advokáty podle § 15a; tito advokáti nejsou účastníky sdružení.

⁴⁾ § 829 a násl. občanského zákoníku.“.

26. V § 14 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Majetek získaný při společném výkonu advokacie se stává spoluvlastnictvím všech účastníků sdružení, nestanoví-li smlouva o sdružení jinak. Má-li podle smlouvy o sdružení rozhodovat o obstarávání společných věcí sdružení většina hlasů účastníků, náleží každému z účastníků jeden hlas, nestanoví-li smlouva jinak.“.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

27. V § 14 odstavec 5 zní:

„(5) Advokát, který je účastníkem sdružení, nemůže současně vykonávat advokacii samostatně, jako společník veřejné obchodní společnosti (§ 15), v jiném sdružení, ani v pracovním poměru (§ 15a).“.

28. V § 14 odstavec 6 zní:

„(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, dohodli-li se advokáti o společném poskytování právních služeb v jednom nebo více případech.“.

29. V § 15 odstavec 6 zní:

„(6) Advokát, který vykonává advokacii jako společník společnosti, nemůže současně vykonávat advokacii samostatně, ve sdružení (§ 14), jako společník jiné společnosti, ani v pracovním poměru (§ 15a).“.

30. Za § 15 se vkládají nové § 15a až 15c, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7a a 7b znějí:

„Výkon advokacie v pracovním poměru

§ 15a

(1) Advokát může vykonávat advokacii v pracovním poměru k jinému advokátovi nebo ke společnosti (dále jen „zaměstnaný advokát“).

(2) Není-li dále stanoveno jinak, řídí se pracovní právní vztahy zaměstnaných advokátů zvláštními právními předpisy^{7a)}.

(3) Advokát může být zaměstnancem pouze jednoho advokáta nebo jedné společnosti; zaměstnaný advokát není oprávněn vykonávat současně advokacii samostatně ani společně s jinými advokáty.

(4) Zaměstnaný advokát je povinen používat při výkonu advokacie označení „advokát“ spolu s označením svého zaměstnavatele; jiných označení nebo dodatků podle § 12 je zaměstnaný advokát oprávněn používat pouze po dohodě se svým zaměstnavatelem.

(5) Zaměstnaný advokát není oprávněn uzavřít jako zaměstnavatel pracovní právní vztah s jiným advokátem nebo s advokátním koncipientem (§ 37 odst. 1 písm. e) anebo v souvislosti s výkonem advokacie zaměstnávat další osoby.

(6) Při výkonu advokacie postupuje zaměstnaný advokát podle ustanovení § 3 odst. 1 a § 16 s tím, že je přitom povinen řídit se pokyny zaměstnavatele, pokud tyto pokyny nejsou v rozporu s právními nebo stavovskými předpisy anebo s pokyny klienta.

§ 15b

(1) Zaměstnaný advokát vykonává advokacii jménem zaměstnavatele a na jeho účet; se souhlasem zaměstnavatele je zaměstnaný advokát oprávněn vykonávat advokacii i vlastním jménem a na účet zaměstnavatele, pokud

- a) zvláštní právní předpisy výkon advokacie zaměstnaným advokátem jménem zaměstnavatele v jednotlivých případech nepřipouštějí^{4a)},
- b) mají právní služby spočívat v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení.

(2) Byl-li zaměstnaný advokát k poskytování právních služeb podle tohoto zákona určen nebo podle zvláštních právních předpisů ustanoven, poskytuje právní služby vlastním jménem a na účet zaměstnavatele.

§ 15c

Škoda, způsobená zaměstnaným advokátem zaměstnavateli při poskytování právních služeb podle § 15a a 15b, je škodou způsobenou při plnění pracovních úkolů; zaměstnaný advokát za tuto škodu zaměstnavateli odpovídá podle zvláštního právního předpisu, upravujícího odpovědnost zaměstnance za škodu v pracovněprávních vztazích^{7b)}.

^{7a)} Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

^{7b)} § 172 a násl. zákoníku práce."

31. V § 16 odst. 1 se slova „se zákonem“ nahrazují slovy „s právním“.

32. V § 18 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 7c zní:

„(2) Ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů^{7c)} a ani se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle tohoto zákona (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasného návrhu advokáta určila. V téže věci však může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19. V rozhodnutí o určení advokáta Komora vymezí věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout, jakož i rozsah těchto služeb. Komora může v rozhodnutí o určení advokáta stanovit i další podmínky poskytnutí právních služeb, včetně povinnosti poskytnout právní pomoc bezplatně nebo za sníženou odměnu, pokud to odůvodňují příjmové a majetkové poměry žadatele. Komorou určený advokát je povinen právní služby žadateli poskytnout za Komorou určených podmínek. To neplatí, jsou-li dány důvody pro odmítnutí poskytnutí právních služeb uvedené v § 19 nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva; v těchto případech advokát o důvodech neposkytnutí právních služeb bez odkladu písemně vyrozumí žadatele a Komoru. Určení advokáta Komorou nenahrazuje plnou moc vyžadovanou zvláštními právními předpisy k obhajobě toho, jemuž byl advokát Komorou určen, v trestním řízení nebo k jeho zastupování v jiném řízení.

^{7c)} Například § 30 odst. 2 občanského soudního řádu, § 35 odst. 7 soudního řádu správního, § 39 trestního řádu.“

33. V § 18 se doplňují odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Pokud žadatel žádá, aby mu byly právní služby určeným advokátem poskytnuty bezplatně nebo za sníženou odměnu, je povinen současně s podáním návrhu na určení advokáta Komorou prokázat, že jeho příjmové a majetkové poměry takové poskytnutí právních služeb odůvodňují; způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komore sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.

(4) Komora určení advokáta kdykoli zruší, pokud během poskytování právních služeb tímto advokátem v příslušné věci pominou důvody, na základě kterých byl advokát Komorou určen. Nedohodne-li se advokát s klientem jinak nebo neučiní-li klient jiné opatření, je advokát povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy došlo ke zrušení jeho určení k poskytování právních služeb, činit veškeré neodkladné úkony tak, aby klient neutrpěl na svých právech nebo oprávněných zájmech újmu. To neplatí, pokud klient advokátovi sdělí, že na splnění této povinnosti netrvá.

(5) Povinnost určeného advokáta poskytnout právní služby bezplatně nebo za sníženou odměnu Komora kdykoli, popřípadě i se zpětnou účinností, zruší nebo změní, jestliže se po dobu poskytování právních služeb určeným advokátem ukáže, že poměry klienta poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

(6) Mají-li být právní služby určeným advokátem poskytnuty bezplatně nebo za sníženou odměnu, Komora dbá na to, aby k takovému poskytnutí právních služeb byli advokáti určováni rovnoměrně, a to i s ohledem na složitost věci, ve které mají být právní služby poskytnuty, a na možné náklady, které mohou určenému advokátovi v souvislosti s poskytnutím právních služeb vzniknout.“.

34. V § 19 odst. 1 písm. b) se slova „ve sdružení nebo společnosti“ nahrazují slovy „společně (§ 11 odst. 1), nebo v případě zaměstnaného advokáta advokát, který je jeho zaměstnavatelem anebo advokát, který je zaměstnancem stejného zaměstnavatele“.

35. V § 20 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Advokát je oprávněn takto postupovat také tehdy, pokud klient přes poučení advokátem o tom, že jeho pokyny jsou v rozporu s právním nebo stavovským předpisem (§ 16 odst.1), trvá na tom, aby advokát přesto postupoval podle těchto pokynů.“.

36. V § 21 odstavec 2 zní:

„(2) Povinnosti mlčenlivosti může advokáta zprostit pouze klient a po jeho smrti či zániku právní nástupce klienta; má-li klient více právních nástupců, ke zproštění advokáta povinnosti mlčenlivosti je potřebný souhlasný projev všech právních nástupců klienta. Zbavení povinnosti mlčenlivosti advokáta klientem nebo jeho právním nástupcem anebo jeho právními nástupci musí být provedeno písemnou formou a musí být adresováno advokátovi; v řízení před soudem tak lze učinit i ústně do protokolu. I poté je však advokát povinen zachovávat mlčenlivost, je-li z okolností případu zřejmé, že ho klient nebo jeho právní nástupce této povinnosti zprostil pod nátlakem nebo v tísní.“.

37. V § 21 odst. 4 se slova „nebo o opravném prostředku proti rozhodnutí Komory (§ 55a)“ nahrazují slovy „proti rozhodnutí Komory anebo v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o této žalobě podle zvláštního právního předpisu^{8a)}“.

Poznámka pod čarou č. 8a zní:

„^{8a)} Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“

38. V § 21 odst. 5 se slova „dotčeny povinnosti“ nahrazují slovy „dotčeny jeho povinnosti jako daňového subjektu“.

39. V § 21 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „Povinnosti mlčenlivosti se advokát nemůže dovolávat při plnění povinností podle zvláštního zákona o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti^{9a)}, jakož i vůči zástupci Komory při provádění úkonů podle odstavce 11.“.

Poznámka pod čarou č. 9a zní:

„^{9a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

40. V § 21 odst. 7 se věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 10a zrušují.

41. § 22 včetně poznámky pod čarou č. 10a zní:

„§ 22

(1) Advokacie se vykonává zpravidla za odměnu; od klienta lze žádat přiměřenou zálohu.

(2) Zaměstnaný advokát vykonává advokacii za mzdu stanovenou podle zvláštních právních předpisů^{10a)}, kterou mu poskytuje jeho zaměstnavatel.

(3) Způsob určení odměny a náhrad advokáta, který vykonává advokacii samostatně nebo společně s jinými advokáty (§ 11 odst. 1), případně i jejich výši, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.

^{10a)} Zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrné mzdě, ve znění pozdějších předpisů.“

42. V § 23a včetně poznámky pod čarou č. 10b zní:

„§ 23a

Je-li advokát nebo společnost (§ 15) plátcem daně z přidané hodnoty, náleží advokátovi nebo společnosti k odměně a k náhradám podle § 22 nebo 23 rovněž částka odpovídající této dani, kterou jsou povinni advokát nebo společnost z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu^{10b)}.

^{10b)} Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.“

43. V § 24 odstavec 1 zní:

"(1) Advokát odpovídá klientovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie; za škodu takto způsobenou zaměstnaným advokátem odpovídá klientovi zaměstnavatel advokáta, a to i v případě uvedeném v § 15b. Advokát odpovídá za škodu způsobenou klientovi i tehdy, byla-li škoda způsobena v souvislosti s výkonem advokacie jeho zástupcem nebo jiným jeho zaměstnancem než zaměstnaným advokátem. Odpovědnost těchto osob za škodu způsobenou zaměstnavateli podle zvláštních právních předpisů tím není dotčena^{7b)}."

44. V § 24 se odstavec 3 zrušuje.

45. Za § 24 se vkládá nový § 24a, který včetně poznámek pod čarou č. 10 b a 10 c zní:

„§ 24a

(1) Advokát, který vykonává advokacii samostatně nebo společně s jinými advokáty (§ 11 odst. 1), musí být pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu, za kterou klientovi odpovídá podle § 24; tato povinnost advokáta se vztahuje i na závazek advokáta k náhradě škody, pokud ji nezpůsobil sám, avšak je povinen podle zvláštních právních předpisů ke splnění takového závazku z důvodu solidární odpovědnosti jako účastník sdružení podle § 14 anebo z důvodu ručení jako společník společnosti podle § 15.

(2) Komora sjednává pojištění pro případ odpovědnosti advokátů za škodu podle odstavce 1; toto pojištění je pojištěním cizího pojistného rizika podle zvláštního právního předpisu^{10c)} (dále jen „hromadné pojištění advokátů“). Pojistnou smlouvu o hromadném pojištění advokátů uveřejní Komora ve Věstníku. Advokát je povinen zaplatit Komoře pojistné z hromadného pojištění advokátů do konce kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, na nějž se hromadné pojištění advokátů vztahuje.

(3) Pokud advokát nechce být hromadného pojištění advokátů účasten, předloží nejpozději do uplynutí lhůty podle odstavce 2 Komoře stejnopis nebo úředně ověřenou kopii pojistné smlouvy dosvědčující, že je pro příslušný kalendářní rok pojištěn v souladu s odstavci 1 a 4; rozsah takového pojištění ani minimální limit pojistného plnění však nesmí být nikdy nižší než kolik by činil v případě hromadného pojištění advokátů.

(4) Minimální limit pojistného plnění pojištění advokátů podle odstavce 1 stanoví Komora stavovským předpisem.

^{10c)} § 10 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě.“.

46. V § 25b a v § 46 odst. 4 se odkaz na poznámku pod čarou č. 10a nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 9a.

47. Za § 31 se vkládá nový § 31a, který zní:

„§ 31a

(1) Advokát je povinen doplňovat a rozšiřovat si znalosti potřebné k řádnému výkonu advokacie.

(2) Advokát je za účelem uvedeným v odstavci 1 zejména povinen účastnit se celoživotního vzdělávání pořádaného Komorou; toto povinné vzdělávání může činit nejvýše 16 hodin v jednom kalendářním roce.

(3) Podrobnosti o povinnostech advokáta uvedených v odstavci 2 stanoví stavovský předpis.“.

48. V § 33 odst. 3 se slova „části věty za středníkem“ nahrazují slovy „věty druhé“.

49. Za § 34 se vkládají nové § 34a až 34e, které znějí:

„§ 34a

(1) Kárný senát může ve věci rozhodnout bez nařízení jednání kárným příkazem, pokud je skutkový stav spolehlivě zjištěn doposud opatřenými důkazy.

(2) Kárným příkazem lze uložit pouze kárné opatření napomenutí anebo kárné opatření pokuty do výše desetinásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾, je-li kárně obviněným advokát, nebo do výše dvojnásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾, je-li kárně obviněným advokátní koncipient; ustanovení § 32 odst. 5 tím není dotčeno.

(3) Kárný příkaz má povahu rozhodnutí, kterým kárný senát vyslovil, že kárně obviněný se dopustil kárného provinění. Účinky spojené s vyhlášením rozhodnutí kárného senátu nastávají doručením písemného vyhotovení kárného příkazu kárně obviněnému.

§ 34b

(1) Písemné vyhotovení kárného příkazu musí obsahovat výrok ve věci samé, výrok ukládající povinnost k náhradě nákladů kárného řízení (§ 33a odst. 2) a poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy kárně obviněný odpor nepodá, nebude již nařizováno jednání kárného senátu k projednání věci (§ 34d odst. 1).

(2) Písemné vyhotovení kárného příkazu se doručuje kárně obviněnému a kárnému žalobci; má-li kárně obviněný zástupce nebo opatrovníka (§ 33 odst. 4), doručuje se písemné vyhotovení kárného příkazu i jim.

§ 34c

(1) Kárně obviněný, kárný žalobce a zástupce kárně obviněného nebo jeho opatrovník (dále jen „oprávněná osoba“) mohou podat proti kárnému příkazu odpor; odpor je třeba podat do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení kárného příkazu. Zástupci kárně obviněného nebo jeho opatrovníkovi končí lhůta k podání odporu tímž dnem jako kárně obviněnému.

(2) Po doručení písemného vyhotovení kárného příkazu se oprávněná osoba může svého práva na podání odporu výslovně vzdát.

§ 34d

(1) Byl-li proti kárnému příkazu podán oprávněnou osobou ve lhůtě uvedené v § 34c odst. 1 odpor, kárný příkaz se zrušuje a předseda kárného senátu nařídí k projednání věci jednání; při dalším projednávání věci není kárný senát vázán právní kvalifikací ani druhem nebo výměrou kárného opatření, které byly obsaženy v kárném příkazu.

(2) Nebyl-li ve lhůtě uvedené v § 34c odst. 1 podán proti kárnému příkazu žádnou z oprávněných osob odpor, nabývá kárný příkaz dnem následujícím po dni uplynutí této lhůty právní moci a je vykonatelný. Pokud se všechny oprávněné osoby před uplynutím lhůty uvedené v § 34c odst. 1 výslovně vzdaly práva na podání odporu (§ 34c odst. 2), nabývá kárný příkaz právní moci a je vykonatelný dnem následujícím po dni, kdy kárný senát obdržel takové vyjádření od poslední z oprávněných osob.

§ 34e

Byl-li vydán kárný příkaz, může kárný žalobce vzít kárnou žalobu zpět do doby, než je písemné vyhotovení kárného příkazu doručeno některé z oprávněných osob; zpětvzetím kárné žaloby se kárný příkaz zrušuje a kárné řízení se zastaví.“.

50. V § 35 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Ustanovení věty první neplatí v případě, kdy kárný senát rozhodl kárným příkazem.“.
51. V § 35a odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „Vykonatelné rozhodnutí o uložení kárného opatření pokuty je podkladem pro výkon rozhodnutí a exekučním titulem podle zvláštních právních předpisů¹⁴⁾“.

Poznámka pod čarou č. 14 zní:

„¹⁴⁾ § 274 písm. h) občanského soudního řádu.
§ 40 odst. 1 písm. g) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

52. V § 35b se v úvodní větě slova „a na žadatele o zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu advokátních koncipientů“ zrušují.
53. V § 35d odst. 2 se slova „členského státu Evropské unie nebo členského státu Dohody o evropském hospodářském prostoru“ nahrazují slovy „domovského státu“ a slova „podle § 5 nebo § 57“ se nahrazují slovy „podle § 5 odst. 1 nebo § 57“.
54. V § 35f se slova „Hostujícím evropským advokátem“ nahrazují slovy „Hostujícím evropským advokátem^{14a)}“.

Poznámka pod čarou č. 14a zní:

„^{14a)} Směrnice Rady č. 77/249/EHS ze dne 22. března 1997, o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů.“.

55. V § 35h se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Hostující evropský advokát není oprávněn sepsávat smlouvy o převodu nemovitostí, zástavní smlouvy a smlouvy o převodu nebo nájmu podniku nebo jeho části; hostující evropský advokát není oprávněn činit prohlášení o pravosti podpisu (§ 25a).“.

56. V § 35l odst. 1 se slova „Usazeným evropským advokátem“ nahrazují slovy „Usazeným evropským advokátem^{14b)}“.

Poznámka pod čarou č. 14b zní:

„^{14b)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.“.

57. § 35m zní:

„§ 35m

(1) Komora zapíše evropského advokáta do seznamu evropských advokátů do jednoho měsíce od doručení písemné žádosti o zápis, ke které musí být přiloženy

- a) doklad o tom, že evropský advokát je státním příslušníkem některého z domovských států,
- b) průkaz oprávnění (§ 35k odst. 1) ne starší než tři měsíce,
- c) doklad o splnění povinnosti podle § 24a.

(2) Komora evropského advokáta do seznamu evropských advokátů nezapíše, pokud mu bylo uloženo kárné opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb (§ 35q odst. 2) a ode dne, kdy rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření bylo vykonáno, neuplynula doba alespoň jednoho roku.

(3) Komora vydá evropskému advokátovi, který byl zapsán do seznamu evropských advokátů, po uhrazení poplatku, který stanoví stavovský předpis nejvýše částkou 10 000 Kč, osvědčení o zápisu do seznamu evropských advokátů.

(4) Zápis do seznamu evropských advokátů zaznamená Komora v seznamu evropských advokátů bez odkladu, nejpozději do jednoho týdne, a informuje o něm v téže lhůtě v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu.

(5) Usazenému evropskému advokátovi se pozastavuje oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona, nastane-li některá ze skutečností uvedených v § 8b odst. 1 písm. a), b), d) až g),

(6) Komora pozastaví usazenému evropskému advokátovi oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona v případech uvedených v § 9 odst. 1, jakož

i v případě, kdy bylo pozastaveno jeho oprávnění poskytovat v domovském státě právní služby pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b); Komora může pozastavit usazenému evropskému advokátovi oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona v případech uvedených v § 9 odst. 2.

(7) Usazený evropský advokát

- a) který zemřel, je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů ke dni úmrtí,
- b) který byl prohlášen za mrtvého, je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o prohlášení za mrtvého,
- c) kterému bylo uloženo kárné opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb (§ 35q odst. 2), je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,
- d) který podal Komoře písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů, opatřenou úředně ověřeným podpisem, je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů uplynutím kalendářního měsíce, ve kterém byla tato žádost Komoře doručena; úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud usazený evropský advokát doručí žádost osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše.

(8) Komora usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů vyškrtne

- e) zaniklo-li jeho oprávnění poskytovat v domovském státě právní služby pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b),
- f) přestal-li být státním příslušníkem některého z domovských států, pokud není nebo se nestal současně příslušníkem jiného domovského státu,
- g) z důvodů uvedených v § 7b odst. 1 písm. e) a f) a v § 8 odst. 1 písm. b) až d).

(9) V případě pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta k poskytování právních služeb podle tohoto zákona se použijí přiměřeně ustanovení § 8b odst. 2, § 9 odst. 3, § 9a, § 9b a § 55 odst. 7. V případě vyškrtnutí usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů se použijí přiměřeně ustanovení § 7b odst. 2 a § 8 odst. 2 a 3.

(10) O pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta k poskytování právních služeb podle tohoto zákona, jakož i o jeho vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů informuje Komora bez odkladu, nejpozději do jednoho týdne, příslušný orgán domovského státu.

58. V § 35n se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „anebo vykonávat advokacii jako zaměstnaný advokát (§ 15a)“.

59. V § 37 odst. 1 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 14c zní:

„e) kdo je k advokátovi nebo ke společnosti v pracovním poměru sjednaném na stanovenou týdenní pracovní dobu podle zvláštního právního předpisu ^{14c)}.

^{14c)} § 83a odst. 1 a 5 zákoníku práce.“.

60. V § 37 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Splňuje-li žadatel podmínky uvedené v odstavci 1, Komora ho запиše do seznamu advokátních koncipientů na základě jeho písemné žádosti, a to ke dni uvedenému v této žádosti; tento den však nesmí předcházet dni vzniku pracovního poměru podle odstavce 1 písm. e).“.
61. V § 37 odst. 4 se na konci textu písmene b) doplňují slova „; úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud advokátní koncipient doručí písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše.“.
62. V § 37 odst. 5 se za slova „Komoře doručena;“ vkládají slova „ úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud advokátní koncipient doručí žádost osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše.“.
63. V nadpisu části páté se slovo „Komora“ nahrazuje slovy „Česká advokátní komora“.
64. V § 40 odst. 1 se v první větě slovo „Komora“ nahrazuje slovy „Česká advokátní komora“.
65. V § 40 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 15 zní:
„(3) Komora vykonává veřejnou správu na úseku advokacie ¹⁵⁾.

¹⁵⁾ § 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.“.
66. V § 42 odst. 3 se slovo „tří“ nahrazuje slovem „čtyř“.
67. V § 42 odstavec 5 zní:
„5) Sněm je schopný se unášet bez ohledu na počet přítomných advokátů. Usnesení sněmu je přijato, hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina přítomných advokátů. Při volbě členů a náhradníků orgánů Komory rozhoduje počet hlasů odevzdaných jednotlivým kandidátům advokáty, kteří se volby zúčastnili; je-li jen jeden kandidát, je ke zvolení nutné, aby tento kandidát získal nadpoloviční většinu hlasů advokátů, kteří se zúčastnili volby. K odvolání člena nebo náhradníka orgánů Komory postačí alespoň tři pětiny hlasů advokátů, kteří se zúčastnili hlasování o odvolání.“.
68. V § 43 písm. a) se slovo „tří“ nahrazuje slovem „čtyř“.
69. V § 44 na konci odstavce 3 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) a f), která znějí:

„e) zrušení rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie podle § 55 odst. 7,

f) zrušení rozhodnutí, kterým nebyl výkon advokacie pozastaven, podle § 55 odst. 8.“

70. V § 45 odst. 2 se v textu písmene a) za slova „podle § 18 odst. 2“ doplňují slova „a o zrušení určení advokáta podle § 18 odst. 4“ a za písmeno g) se vkládají nová písmena h) a i), která znějí:

"h) o pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta k poskytování právních služeb podle tohoto zákona podle § 35m odst. 6,

i) o vyškrtnutí usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů podle § 35m odst. 8,".

Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno j).

71. V § 46 odstavec 5 zní:

„(5) Kontrolní rada plní úkoly Komory stanovené zvláštním právním předpisem o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti ^{9a)}; podrobnosti o postupu kontrolní rady a o povinnostech advokátů vyplývajících z tohoto zvláštního právního předpisu stanoví stavovský předpis.“

72. V § 53 odst. 1 písm. a) se slovo „jejím“ nahrazuje slovem „jeho“.

73. V § 54 se v odstavcích 1 až 3 slova „alespoň v Brně a v Praze“ zrušují.

74. V § 54 odst. 2 se slova „členských států Evropské unie nebo členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru“ nahrazují slovy „domovských států“.

75. V § 54 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky je možno vykonat v Praze a v Brně, popřípadě i v jiném místě určeném Komorou.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

76. § 55 včetně poznámky pod čarou č. 15a zní:

„§ 55

(1) Ve věcech uvedených v § 44 odst. 3 a v § 45 odst. 2 postupují orgány Komory podle správního řádu ^{15a)}, nestanoví-li tento zákon něco jiného. Ustanovení § 10 a 11, § 13, § 25, § 58 až 63, § 71 odst. 3 až 5, § 73 odst. 1, § 80 až 100, § 103 až 129, § 135 až 139, § 141 až 152 a § 178 správního řádu se přitom nepoužijí.

(2) Účastník může být v řízení podle odstavce 1 zastoupen na základě plné moci pouze advokátem; opatrovníkem účastníka řízení může být ustanoven pouze advokát.

(3) V řízení podle odstavce 1 lze vyslýchat svědky, znalce nebo účastníky, jakož i provádět jiné důkazy za podmínek uvedených v § 33 odst. 6.

(4) V řízení ve věcech, v nichž přísluší rozhodovat představenstvu (§ 44 odst. 3), se vždy nařídí ústní jednání.

(5) Písemné vyhotovení rozhodnutí Komory, kterým se řízení podle odstavce 1 končí, musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o možnosti podat proti rozhodnutí žalobu podle zvláštního právního předpisu^{8a)}; odůvodnění a poučení není třeba, bylo-li rozhodnutím vyhověno všem účastníkům v plném rozsahu.

(6) Doručené rozhodnutí Komory je v právní moci.

(7) Komora může na návrh advokáta zrušit rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie podle § 9 odst. 2 písm. a), pokud by další trvání pozastavení výkonu advokacie vzhledem k osobním poměrům advokáta, k okolnostem, které vyšly najevo po zahájení trestního stíhání, nebo k době, kdy došlo k zahájení trestního stíhání, ztratilo na významu nebo se stalo vůči advokátovi nepřiměřeně přísným; advokát je však oprávněn takový návrh podat nejdříve po jednom roce ode dne právní moci rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie. Ustanovení soudního řádu správního o uspokojení navrhovatele tím nejsou dotčena^{15b)}.

(8) Komora může na návrh kárného žalobce nebo i z moci úřední zrušit rozhodnutí, kterým nebyl výkon advokacie podle § 9 odst. 2 písm. a) pozastaven, a ve věci znovu rozhodnout, pokud by vzhledem k okolnostem, které vyšly po tomto rozhodnutí najevo, byla ohrožena důvěra v další řádný výkon advokacie advokátem, proti němuž je trestní stíhání vedeno.

(9) Vykonatelné rozhodnutí je podkladem pro výkon rozhodnutí a exekučním titulem podle zvláštních právních předpisů¹⁴⁾.

^{15a)} Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

^{15b)} § 62 soudního řádu správního.“

77. § 55a včetně poznámek pod čarou č. 16 a 16a se zrušuje:

78. V § 55e odst. 1 se slova „ustanovení § 14 odst. 3 a § 15 odst. 5“ nahrazují slovy „ustanovení § 14 odst. 4 a § 15 odst. 5“.

79. V § 55e odst. 2 se za slova „předvolání účastníka kárného řízení k jednání,“ vkládají slova „kárný příkaz a další“ a slova „nebo opravný prostředek k soudu (§ 55a)“ se nahrazují slovy „podle zvláštního právního předpisu^{8a)}“.

80. V § 55e odstavec 3 zní:

„(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, pro doručování písemností podle odstavce 2 se použijí ustanovení správního řádu o doručování písemností ve správním řízení, s výjimkou ustanovení § 20 odst. 6 a § 24 odst. 2 správního řádu^{15a)}“.

- 81.** Poznámka pod čarou č. 16b se zrušuje.
- 82.** § 60 se včetně poznámky pod čarou č. 18 zrušuje.

Čl.II

Přechodná ustanovení

1. Při posuzování doby právní praxe advokátního koncipienta, která byla vykonána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje Česká advokátní komora podle dosavadních předpisů.
2. Kárný příkaz lze vydat i v kárném řízení zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se ve věci nekonalo před kárným senátem jednání a jsou-li splněny podmínky pro vydání kárného příkazu, stanovené zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Do doby jednoho roku, stanovené v § 55 odst. 7 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se započítává i doba, která počala běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Česká advokátní komora může rozhodnout podle § 55 odst. 8 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o zrušení rozhodnutí, kterým nebyl výkon advokacie pozastaven, pouze v případě, kdy toto rozhodnutí bylo přijato po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném k 1. lednu 2006.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. IV

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998

Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., se mění takto:

1. Za § 85a se vkládá nový § 85b, který zní:

„§ 85b

(1) Při provádění domovní prohlídky nebo prohlídky jiných prostor, v nichž advokát vykonává advokacii, pokud se zde mohou nacházet listiny, které obsahují skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je orgán provádějící úkon povinen vyžádat si součinnost České advokátní komory (dále jen „Komora“); orgán provádějící úkon je oprávněn seznámit se s obsahem těchto listin pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je třeba uvést v protokolu podle § 85 odst. 3.

(2) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 1 udělit, musí být listiny za účasti orgánu provádějícího úkon, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit; bezprostředně poté musí být příslušné listiny předány Komoře. Komora vrátí advokátovi tyto listiny bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 5. Komora postupuje obdobně, byl-li návrh zamítnut a to i ohledně některých listin; v takovém případě Komora vrátí advokátovi jen ty listiny, kterých se zamítnutí návrhu týká. Komora vrátí advokátovi listiny bez odkladu též poté, kdy byla informována o postupu podle odstavce 6.

(3) V případě uvedeném v odstavci 2 věta první lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh orgánu, který domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor nařídil, rozhodnutím soudce nejbližší nadřízeného soudu, u něhož působí předseda senátu nebo soudce, který je oprávněn podle § 83 odst. 1 a 83a odst. 1 nařídít domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor. To platí i tehdy, pokud prohlídka jiných prostor byla provedena policejním orgánem podle § 83a odst. 3; návrh v tomto případě podává předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce.

(4) Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 59 odst. 4) obsahovat označení listin, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem, a vylíčení skutečností svědčících o tom, proč nesouhlas zástupce Komory k seznámení se orgánem provádějícího úkon s obsahem těchto listin má být nahrazen rozhodnutím soudce podle odstavce 3. K návrhu je třeba připojit protokol, v němž je zaznamenán nesouhlas zástupce České advokátní Komory s tím, aby se orgán provádějící úkon s obsahem listin seznámil.

(5) Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy zástupce Komory odmítl udělit souhlas k seznámení se s obsahem listin, ohledně kterých se navrhovatel podle odstavce 4 domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem.

(6) K návrhu, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný

nebo neurčitý, soudce nepřihlíží; ustanovení § 59 odst. 4 věta třetí a čtvrtá se nepoužije. Obdobně soudce postupuje, byl-li návrh podán opožděně nebo byl-li podán někým, kdo k návrhu není oprávněn. O tomto postupu informuje soudce bez odkladu navrhovatele a Komoru.

(7) Nepostupoval-li soudce podle odstavce 6, projedná bez zbytečného odkladu návrh ve veřejném zasedání a Komoře uloží, aby mu při něm předložila listiny, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení s jejich obsahem. Soudce vedle jiných úkonů též prověří, zda nebylo porušeno zabezpečení listin předložených Komorou, a seznámí se s jejich obsahem; současně učiní opatření, aby se navrhovatel a ani nikdo jiný o obsahu listin při veřejném zasedání nemohl dozvědět.

(8) Dojde-li k odročení veřejného zasedání, soudce listiny zabezpečí tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit.

(9) Soudce návrhu vyhoví, dojde-li k závěru, že listina neobsahuje skutečnosti, o nichž je dotčený advokát povinen zachovávat mlčenlivost; v opačném případě návrh zamítne.

(10) Vyhoví-li soudce návrhu alespoň zčásti, předá bez odkladu po právní moci usnesení listiny, ohledně nichž byl nahrazen souhlas zástupce Komory k seznámením se s jejich obsahem, orgánu provádějícímu úkon a uloží mu, aby je Komoře vrátil ihned poté, jakmile se s jejich obsahem seznámí; to neplatí, mají-li být takové listiny použity jako důkaz v trestním řízení. Listiny, ohledně kterých byl návrh zamítnut, soudce vrátí bez odkladu po právní moci usnesení Komoře.

(11) V případě, že listiny není možné odevzdat orgánu provádějícímu úkon, Komoře nebo jejich zástupcům osobně, doručí se nejpozději první pracovní den následující po dni, v němž nabylo usnesení právní moci, orgánu provádějícímu úkon nebo Komoře prostřednictvím soudního doručovatele nebo orgánů justiční stráže.

(12) Listinou v odstavcích 1 až 11 se rozumí jak písemnost, popřípadě její část, tak i jiný nosič informací.“.

Dosavadní § 85b se označuje jako § 85c.

2. V § 85c se slova „§ 83, 83a, 84, 85 a 85a“ nahrazují slovy „§ 83, 83a, 84, 85, 85a a 85b“.
3. V § 151 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Ustanovení věty druhé se použije i v případě, kdy obhájce je společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie ⁴⁾ a plátcem daně je tato právnická osoba.“.

Poznámka pod čarou č. 4 zní:

„⁴⁾ § 11 odst. 1 a § 15 zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 160 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Opis usnesení o zahájení trestního stíhání

advokáta je třeba bez odkladu doručit též ministru spravedlnosti a předsedovi České advokátní komory.“.

5. V § 176 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , a je-li obviněný advokátem též ministra spravedlnosti a předsedu České advokátní komory“.

6. V § 179d se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) O podání návrhu na potrestání advokáta státní zástupce bez odkladu vyrozumí ministra spravedlnosti a předsedu České advokátní komory.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna občanského soudního řádu

Čl. V

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona 628/2004 Sb. a zákona č. 59/2005 Sb., se mění takto:

7. V § 79 se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 62a zní:

„(4) Stejnopis návrhu na zahájení řízení o způsobilosti k právním úkonům toho, kdo je advokátem^{62a)}, doručí soud bez odkladu též ministru spravedlnosti a předsedovi České advokátní komory.

^{62a)} § 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 62a a 62b se označují jako poznámky pod čarou č. 62b a 62c, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

8. V § 81 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Usnesení o zahájení řízení o způsobilosti k právním úkonům toho, kdo je advokátem ^{62a)}, doručí soud bez odkladu též ministru spravedlnosti a předsedovi České advokátní komory.“.
9. V § 137 odst.1 se za slovo „tlumočné“ vkládají slova „ , náhrada za daň z přidané hodnoty“.
10. V § 137 odstavec 3 včetně poznámek pod čarou č. 57a a 57b zní:

„(3) Náhrada za daň z přidané hodnoty patří k nákladům řízení, jen je-li zástupcem advokát, notář v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy ⁵⁷⁾ nebo patentový zástupce, který je plátcem daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu ^{57a)}, nebo je-li zástupcem advokát, který je společníkem právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie podle zvláštního právního předpisu ^{57b)}, a plátcem daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu ^{57a)} je tato právnická osoba, anebo provádí-li v řízení o dědictví úkony soudního komisaře notář, který je plátcem daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu ^{57a)} .

^{57a)} Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

^{57b)} § 11 odst. 1 a § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.“.
11. V § 140 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Byl-li ustanoven účastníku zástupcem advokát, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, stát.“.
12. V § 140 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „V řízení o dědictví platí odměnu notáře a jeho hotové výdaje, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, dědic, který nabyl dědictví, jež není předluženo.“.
13. V § 151 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Náhradu za daň z přidané hodnoty soud určí z odměny za zastupování, z náhrad, z odměny notáře za provedené úkony soudního komisaře a z jeho hotových výdajů podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem ^{57a)}“.
14. V § 151a se slova „a je-li plátcem daně, rovněž částku odpovídající této dani, kterou je notář povinen odvést podle zvláštního právního předpisu ^{57a)}“, nahrazují slovy

„popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty,“.

15. § 200j až 200m včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 75a a 75b znějí:

„Řízení o nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin, které mohou obsahovat skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta

§ 200j

(1) Návrh ve věcech nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem listin, které mohou obsahovat skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta podle zvláštního právního předpisu^{75a)}, může podat jen ten, o němž to stanoví zvláštní právní předpis^{75b)}.

(2) Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat označení listin, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s jejich obsahem, a vylíčení skutečností svědčících o tom, proč nesouhlas zástupce České advokátní komory k seznámení navrhovatele s obsahem těchto listin má být nahrazen. K návrhu je třeba připojit protokol nebo jiný zápis, v němž je zachycen nesouhlas zástupce České advokátní komory s tím, aby se navrhovatel s obsahem listin seznámil.

(3) Listinou se v tomto řízení rozumí jak písemnost, popřípadě její část, tak i jiný nosič informací.

(4) Návrh je třeba podat nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy zástupce České advokátní komory odmítl udělit souhlas k seznámení se s obsahem listin, ohledně kterých se navrhovatel podle odstavce 2 domáhá nahrazení souhlasu. Zmeškání lhůty k podání návrhu nelze prominout.

^{75a)} § 21 zákona č. 85/1996 Sb.

^{75b)} § 16 odst.11 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
§ 127 odst. 17 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

§ 200k

(1) K řízení je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo advokát⁶⁰⁾, o jehož listiny jde.

(2) Účastníky řízení jsou navrhovatel, Česká advokátní komora a dotčený advokát, o jehož listiny jde.

§ 200l

(1) Návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, soud bez jednání odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije. Soud bez jednání návrh odmítne rovněž tehdy, byl-li podán opožděně nebo byl-li podán někým, kdo k návrhu není oprávněn.

(2) Nepostupoval-li podle odstavce 1, soud bez zbytečného odkladu nařídí k projednání věci samé jednání a České advokátní komoře uloží, aby mu při jednání

předložila listiny, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu České advokátní komory k seznámení se s jejich obsahem. Jednání je neveřejné.

(3) Při jednání nařízeném podle odstavce 2 soud vedle jiných úkonů též prověří, zda nebylo porušeno zabezpečení listin předložených Českou advokátní komorou, a v nepřítomnosti jiných osob se seznámí s jejich obsahem; současně učiní opatření, aby se navrhovatel a ani nikdo jiný o obsahu listin při jednání nemohl dozvědět.

(4) Dojde-li k odročení jednání, soud listiny zabezpečí tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit.

(5) Soud návrhu vyhoví, dojde-li k závěru, že listina neobsahuje skutečnosti, o nichž je dotčený advokát povinen zachovávat mlčenlivost podle zvláštního právního předpisu^{75a)}; v opačném případě návrh zamítne.

(6) Soud rozhoduje usnesením, proti němuž nejsou přípustné opravné prostředky. Usnesení podle § 200l odst.5 je třeba vyhlásit ihned po skončení jednání; ustanovení § 156 odst.2 se nepoužije.

§ 200m

(1) Usnesení, kterým soud rozhodl o návrhu podle § 200l odst.5, je vykonatelné jeho vyhlášením.

(2) Vyhoví-li soud návrhu alespoň z části, předá bezprostředně po vyhlášení usnesení listiny, ohledně nichž byl nahrazen souhlas zástupce České advokátní komory se seznámením se s jejich obsahem, navrhovateli a uloží mu, aby je České advokátní komoře vrátil ihned poté, jakmile se s jejich obsahem seznámí. Listiny, ohledně kterých byl návrh zamítnut, soud vrátí bezprostředně po vyhlášení usnesení České advokátní komoře.

(3) V případě, že listiny není možné odevzdat navrhovateli, České advokátní komoře nebo jejich zástupcům osobně po vyhlášení usnesení, doručí se nejpozději první pracovní den následující po dni, v němž bylo usnesení vyhlášeno, navrhovateli nebo České advokátní komoře prostřednictvím soudního doručovatele nebo orgánů justiční stráže.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákoníku práce

Čl. VI

V § 5 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 312/2002 Sb., se za slova „zaměstnanců Probační a mediační služby“ vkládají slova „, , advokátů, vykonávajících advokacii v pracovním poměru^{1c)}“.

Poznámka pod čarou č. 1c zní:

„^{1c)} § 15a zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o konkursu a vyrovnání

Čl. VII

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 12/1998 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 214/2000 Sb., zákona č. 368/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 125/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 403/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 101/2003 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 210/2003 Sb., zákona č. 257/2004 Sb. a zákona č. 499/2004 Sb., se mění takto:

16. V § 4 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „O podání návrhu na prohlášení konkursu toho, kdo je advokátem¹⁾, nebo na prohlášení konkursu právnické osoby zřízené k výkonu advokacie^{1a)}, vyrozumí soud neprodleně též ministra spravedlnosti a předsedu České advokátní komory.“.

Poznámky pod čarou č. 1 a 1a znějí:

„¹⁾ § 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.

„^{1a)} § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 228/2002 Sb.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1 se označuje jako poznámka pod čarou č. 1h, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

17. V § 46 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) O podání návrhu na vyrovnání tím, kdo je advokátem¹⁾, nebo právnickou osobou zřízenou k výkonu advokacie^{1a)}, vyrozumí soud neprodleně ministra spravedlnosti a předsedu České advokátní komory.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

Čl. VIII

V § 16 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 323/1996 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se doplňují odstavce 9 až 11, které včetně poznámky pod čarou č. 8c znějí:

„(9) Při provádění daňové kontroly v prostorách uvedených v odstavci 2 písm. f), v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet listiny nebo jiné nosiče informací, které obsahují skutečnosti, na něž se podle zvláštního právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je pracovník správce daně, který daňovou kontrolu provádí, povinen si vyžádat součinnost České advokátní komory (dále jen „Komora“); pracovník správce daně je oprávněn seznámit se s obsahem takových listin nebo jiných nosičů informací pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je pracovník správce daně povinen uvést ve zprávě o daňové kontrole podle odstavce 8.

(10) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 9 udělit, musí být listiny nebo jiné nosiče informací za účasti pracovníka správce daně, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit tak, aby mohl být zmařen účel daňové kontroly; bezprostředně poté musí být příslušné listiny nebo jiné nosiče informací předány Komoře. Komora vrátí advokátovi tyto listiny nebo jiné nosiče informací bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 11; byl-li tento návrh včas podán, Komora s nimi naloží v souladu s rozhodnutím soudu podle odstavce 11.

(11) V případě uvedeném v odstavci 10 lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh nadřízeného pracovníka správce daně uvedeného v odstavci 6 rozhodnutím soudu podle zvláštního právního předpisu^{8c)}.

^{8c)} § 200j až 200m občanského soudního řádu.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 8c se označuje jako poznámka pod čarou č. 8d, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna celního zákona

Čl. IX

V § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 1/2002 Sb. a zákona č. 187/2004 Sb., se za odstavce 14 vkládají nové odstavce 15 až 17, které včetně poznámky pod čarou č. 8c znějí:

„(15) Při provádění následné kontroly v prostorách uvedených v odstavci 8 písm. e), v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet doklady uvedené v odstavci 8 písm. f), které obsahují skutečnosti, na něž se podle zvláštního právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je celní orgán, který následnou kontrolu provádí, povinen si vyžádat součinnost České advokátní komory (dále jen „Komora“); celní orgán je oprávněn seznámit se s obsahem takových dokladů pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je celní orgán povinen uvést v kontrolním protokolu podle odstavce 13.

(16) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 15 udělit, musí být příslušné

doklady za účasti celního orgánu, který následnou kontrolu provádí, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit tak, aby mohl být zmařen účel následné kontroly; bezprostředně poté musí být příslušné doklady předány Komoře. Komora vrátí advokátovi tyto doklady bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 17; byl-li tento návrh včas podán, Komora s nimi naloží v souladu s rozhodnutím soudu podle odstavce 17.

(17) V případě uvedeném v odstavci 16 lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh ředitele celního orgánu, který následnou kontrolu provádí, rozhodnutím soudu podle zvláštního právního předpisu^{8c)}.

^{8c)} § 200j až 200m občanského soudního řádu.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 8c až 8g se označují jako poznámky pod čarou č. 8d až 8h, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

Dosavadní odstavec 15 se označuje jako odstavec 18.

ČÁST OSMÁ

Změna soudního řádu správního

Čl. X

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., se mění takto:

- 18.** V § 35 odst. 7 se na konci textu věty druhé doplňují slova „; to samé platí i v případě, kdy osoby uvedené v odstavci 2 jsou společníky právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon jejich povolání^{6b)} a plátcem daně je tato právnická osoba“.

Poznámka pod čarou č. 6b zní:

„^{6b)} Například § 11 odst. 1 a § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.“.

- 19.** V § 57 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 15a zní:

„(2) Je-li zástupcem účastníka advokát, který je plátcem daně, patří k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá příslušné sazbě daně, vypočtená z odměny za zastupování a z náhrad určených podle § 35 odst. 2 věta druhá; to samé platí i v případě, kdy advokát je společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie^{15a)} a plátcem daně je tato právnická osoba.

^{15a)} § 11 odst. 1 a § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti

Čl. XI

V § 1a zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 284/2004 Sb., se doplňuje odstavec 11, který včetně poznámky pod čarou 8a zní:

„(11) Advokátem se pro účely tohoto zákona rozumí i evropský advokát^{8a)} .

^{8a)} Část třetí zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona č. 284/2004 Sb.

Čl. XII

V části první čl. II zákona č. 284/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se bod 3 včetně poznámky pod čarou č. 22 zrušuje.

ČÁST JEDENÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBECNÁ ČÁST

A. Důvody navrhované úpravy ve vztahu k platnému právnímu stavu.

Předkládaným návrhem novelizace zákona o advokacii (dále také jen „ZA“) a související dílčí novelizace dalších zákonů má být řešeno několik okruhů problémů, které vznikají při aplikaci těchto právních předpisů v praxi; současně se navrhuje upřesnění některých ustanovení ZA s cílem předejít výkladovým nejasnostem ve vztahu k příslušným předpisům Evropské unie. Jedná se zejména o následující skutečnosti:

1. Prvním praktickým problémem je nutnost stanovit přesnější pravidla pro započítávání těch dob do právní praxe advokátního koncipienta, během nichž advokátní koncipient fakticky práci nevykonává, například z důvodů překážek v práci nebo z důvodu čerpání dovolené za zotavenou. Obdobná pravidla stanoví zákon v případě přípravné služby justičních čekatelů (§ 110 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů).
2. Již po delší dobu je v praxi Komory pocítována jako nedostatek okolnost, že zákon o advokacii nestanoví povinnost advokáta doplňovat a rozšiřovat si vzdělání, které získal studiem na vysoké škole a poté v rámci školení pořádaných Komorou pro advokátní koncipienty. Celoživotní vzdělávání advokáta je přitom – podobně jako je tomu u jiných odborných profesí - zcela nezbytnou podmínkou pro řádný výkon jeho povolání; tato nezbytnost se jeví zvláště naléhavou právě v současné době, kdy po přístupu České republiky k Evropské unii budou čeští advokáti stále častěji vykládat a aplikovat právo Evropských společenství a Evropské unie, jakož i vůbec právo mezinárodní. Povinnost advokáta vzdělávat se přitom nemůže být, jak je někdy v praxi argumentováno, uložena stavovským předpisem vydaným Komorou (§ 53 ZA), nýbrž pouze zákonem nebo na základě zákona (čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Navrhuje se proto takovou povinnost advokáta v ZA stanovit.
3. Dosavadní tříleté funkční období volených orgánů Komory (představenstvo, kontrolní rada a kárná komise) se ukázalo být příliš krátkým k tomu, aby bylo možné uskutečňovat některá koncepční opatření či změny na úseku samosprávy advokacie, zejména dlouhodobější povahy, které si orgány Komory při svém zvolení předsevzaly. Nikoliv nevýznamným je i aspekt finanční, neboť uspořádání sněmu přijde přibližně na 2,5 mil. Kč, přičemž roční rozpočet Komory (tvořený z 95% příspěvky advokátů) představuje částku okolo 50 mil. Kč. Navrhuje se proto prodloužit funkční období volených orgánů Komory na čtyři roky s tím, že toto prodloužené funkční období by se uplatnilo až u nových orgánů, které budou zvoleny sněmem v roce 2005.
Novela si klade za cíl odstranit i některé nejasnosti ve volebních pravidlech při volbě orgánů Komory, které se vyskytly v dosavadní praxi.

4. Advokát je podnikatelem (ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c/ obchodního zákoníku) se všemi riziky z toho vyplývajícími, přičemž oproti jiným podnikatelům, například těm, kteří podnikají na základě živnostenského oprávnění, musí v zájmu ochrany svých klientů dodržovat přísná pravidla a omezení stanovená normami profesionální etiky (viz § 17 ZA). Tak kupříkladu je oproti jiným podnikatelům omezena hospodářská soutěž mezi advokáty či možnost reklamy advokátů. Důsledkem těchto omezení je skutečnost, že v praxi dochází ke sdružování advokátů, tj. ke společnému výkonu advokacie několika advokáty tím způsobem, že podnikatelsky a v důsledku toho i ekonomicky zdatný advokát v podstatě zajišťuje podmínky pro výkon advokacie několika dalším advokátům (zařízení kanceláří, vyhledávání klientů, možnost odborného růstu apod.). Tito další advokáti přitom mohou být nepochybně na slovo vzatí právníci schopní poskytnout klientům kvalitní právní pomoc, avšak – což platí i v jiných podnikatelských oborech – nejsou natolik podnikatelsky zdatní, popřípadě je dána u nich jiná překážka (například žena - advokátka po návratu z mateřské dovolené, začínající advokát, který nemá dostatek prostředků na vybavení kanceláře apod.), aby se osamostatnili a vykonávali advokacii samostatně. Faktické vztahy mezi advokáty existující v takovýchto advokátních kancelářích však současná právní úprava obsažená v ustanovení § 14 ZA, upravující sdružení advokátů s odkazem na smlouvu o sdružení podle § 829 a násl. občanského zákoníku, plně nevystihuje. To platí kupříkladu a zejména o dělení příjmů ze společného výkonu advokacie, kdy ustanovení § 835 odst. 1 občanského zákoníku předpokládá určitý, smlouvou nebo zákonem stanovený podíl každého z advokátů na těchto příjmech, ve skutečnosti však jsou advokáti placeni „vedoucím“ advokátem dohodnutou paušální (měsíční či jinou) částkou. Dále se jedná i o ustanovení § 834 občanského zákoníku zakládající spoluvlastnictví účastníků smlouvy o sdružení k majetku, který byl získán společnou činností, a o ustanovení § 836 odst. 2 občanského zákoníku, podle něhož při rozhodování o společných záležitostech patří každému účastníkovi sdružení jeden hlas; tato ustanovení mohou mnohdy zabránit tomu, aby se účastníkem smlouvy o sdružení mohl stát nový, začínající advokát (advokátka). Navrhovaná novelizace zákona o advokacii se snaží reagovat na tuto situaci dvojím způsobem, jednak vyloučením kogentnosti ustanovení § 834 a § 836 odst. 2 občanského zákoníku v případě smluv o sdružení, které byly uzavřeny advokáty podle § 14 ZA, jednak zavedením nového institutu, resp. nového způsobu výkonu advokacie (zaměstnaný advokát).

Faktické postavení shora zmíněných, jakýchsi „přidružených“ advokátů se často přibližuje postavení zaměstnanců v pracovním poměru, avšak s tím rozdílem, že „přidružený“ advokát nepožívá ochrany zaměstnance, kterou zaručují pracovní právní předpisy (minimální mzda, možnost rozvázání pracovního poměru, zákaz diskriminace, dovolená na zotavenou, kolektivní vyjednávání apod.). Navrhuje se proto, aby advokacie mohla být advokátem vykonávána i v pracovním poměru k jinému advokátovi nebo k veřejné obchodní společnosti advokátů podle § 15 ZA. Jedná se institut, který – pravda - nemá v České republice tradici; to je však podle názoru předkladatele způsobeno zejména tím, že vývoj demokratické advokacie byl v tehdejší Československu přerušen v roce 1948 a opět obnoven až v roce 1989. V demokratickém světě – ve snaze řešit podobné problémy, které nyní stojí před českou advokací – byl institut zaměstnaného advokáta uzákoněn (například ve Velké Británii, Irské republice, Norsku, Dánsku, Nizozemsku, Německu, Španělsku či v Portugalsku) a v praxi se i osvědčuje v tom smyslu, že nebrání nezávislému výkonu advokacie zaměstnaným advokátem i za podmínek vztahů nadřízenosti a

podřízenosti, které jsou jinak pro pracovněprávní vztahy typické.

5. Kárné řízení upravené v hlavě druhé části druhé ZA zaručuje, že každá kárná věc advokáta nebo advokátního koncipienta bude projednána a rozhodnuta v souladu s tradičními principy procesního práva demokratického státu. Jedním z takových principů je princip projednání věci během jednání před kárným senátem; tento princip vychází ze zásad ústnosti a bezprostřednosti kárného řízení. V některých případech lze však bez větších pochybností usuzovat na to, že advokát nebo advokátní koncipient se dopustil kárného provinění již z důkazů, které byly opatřeny před nařízením jednání kárného senátu; i v těchto případech je však předseda kárného senátu povinen jednání nařídit (§ 13 odst. 1 advokátního kárného řádu, vyhláška č. 244/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 246/1999 Sb.), a to dokonce i tehdy, kdy kárně obviněný advokát nebo advokátní koncipient svoji vinu nepopírá. Vyskytne-li se taková situace v trestním řízení, má samosoudce právo nenařizovat hlavní líčení a rozhodnout ve věci vydáním trestního příkazu. V zájmu urychlení kárného řízení, jakož i zvýšení hospodárnosti tohoto řízení se proto navrhuje, aby ve shora uvedených případech mohla být kárná věc rozhodnuta bez jednání kárného senátu, a to vydáním kárného příkazu (obdoba trestního příkazu) s tím, že kárným příkazem by mohla být uložena jen taxativně vyjmenovaná mírnější kárná opatření.
6. Nová právní úprava správního soudnictví obsažená v soudním řádu správním nerozlišuje – jako tomu bylo v dřívější úpravě správního soudnictví podle části páté občanského soudního řádu – na jedné straně žalobu proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu a na straně druhé opravný prostředek proti takovému rozhodnutí nepravomocnému, nýbrž stanoví jediný procesní prostředek soudní ochrany proti rozhodnutím správních orgánů, a to žalobu podle § 65 až 78 soudního řádu správního. Této změně v právní úpravě správního soudnictví však dosavadní znění zákona o advokacii neodpovídá, neboť nadále vychází z uvedené dnes již neexistující duality procesních prostředků soudní ochrany proti rozhodnutím orgánů Komory. Navrhuje se proto uvést znění příslušných ustanovení zákona o advokacii do souladu s existující právní úpravou správního soudnictví.
7. V souvislosti s přístupem České republiky k Evropské unii a tedy s nabytím účinnosti ustanovení zákona č. 228/2002 Sb. o evropských advokátech, by mělo být – v zájmu rovnosti a právní jistoty - výslovně uvedeno, že usazenému evropskému advokátovi se pozastavuje oprávnění k poskytování právních služeb v České republice v zásadě za stejných podmínek, za nichž se advokátovi pozastavuje výkon advokacie. Dále by měl zákon stanovit povinnost Komory informovat příslušný orgán domovského státu o tom, že usazenému evropskému advokátovi bylo pozastaveno oprávnění k poskytování právních služeb nebo že usazený evropský advokát byl vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů.
8. Navrhuje se podrobněji upravit povinné pojištění advokátů pro případy odpovědnosti za škodu a přímo v zákoně zakotvit možnost Komory sjednat ve prospěch advokátů hromadné pojištění; neomezuje se tím právo advokáta dát se pojistit individuálně, popřípadě ve větším rozsahu než který je stanoven v rámci hromadného pojištění.
9. Navrhovanou novelou zákona o advokacii je zároveň potřeba reagovat na povinnosti, které pro advokáty vyplývají z novelizace zákona č. 61/1996 Sb., o

některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, provedené zákonem č. 284/2004 Sb.

10. Z praxe rovněž vyplývá potřeba podrobněji stanovit pravidla určování advokátů Komorou v případech, kdy se žadatel nemůže jiným způsobem domoci poskytnutí právních služeb. Úprava vychází z principu, že pokud se jedná o určení advokáta pro zastupování v řízení, je potřeba nejprve vyčerpat prostředky, které poskytují příslušné procesní předpisy k ustanovení advokáta soudem, popř. jiným orgánem, a teprve pokud není takový postup možný, vzniká žadateli oprávnění na určení advokáta Komorou.
11. V souvislosti s přijetím nového správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) je rovněž nezbytné změnit ta ustanovení ZA, která upravují subsidiární použití správního řádu před příslušnými orgány Komory, která vykonává veřejnou správu na úseku advokacie (§ 40 odst. 3 ZA).

B. Soulad navrhované úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, slučitelnost s právními akty Evropských společenství.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaná úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami ani s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Předložený návrh není rovněž v rozporu se závazky, vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, zejména se Smlouvou o přistoupení České republiky k Evropské unii, s obecnými zásadami práva Evropských společenství nebo s judikaturou Evropského soudního dvora vztahující se k volnému pohybu služeb a poskytování služeb advokátů.

C. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované úpravy, dopad na státní rozpočet.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádný dopad na výdaje státního rozpočtu nebo jiných veřejných rozpočtů, neboť správu advokacie vykonává Komora, která přitom hospodaří s vlastními prostředky. Navrhovaná úprava nebude mít sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první

K čl. I bod 1:

Mezi Evropským společenstvím a členskými zeměmi (původní patnáctkou) na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé je v platnosti Dohoda o volném pohybu osob (dále jen „Dohoda“), k níž se Česká republika v souvislosti se svým vstupem do Evropské

unie zavázala přistoupit. Jednou z oblastí, na kterou se Dohoda vztahuje, je i poskytování právních služeb. Poskytovatel právních služeb z jedné smluvní strany má právo poskytovat právní služby na území druhé smluvní strany za stejných podmínek, jaké platí v rámci Evropské unie, což je stanoveno v Příloze III Dohody, výslovně odkazující na tzv. „advokátské směrnice“ č. 77/249/EHS a č. 98/5/ES, které zároveň doplňuje v čl. 1 odst. 2 (resp. v čl. 1 odst. 2 písm. a) o slova „Switzerland: Avocat/ Advokat/ Rechtsanwalt/ Anwalt/ Fürsprecher/ Fürsprech Avvocato“. Přistoupení nových členských států k Dohodě se má uskutečnit prostřednictvím protokolu, který má výše uvedenou Dohodu v souvislosti s rozšířením EU modifikovat. Příslušný protokol byl již podepsán v říjnu 2004, a lze předpokládat, že po ukončení procesu jeho ratifikace vstoupí v platnost ještě v tomto roce. V praxi to znamená, že švýcarští advokáti by měli mít v České republice stejné postavení jako advokáti evropské podle zákona o advokacii. Tuto skutečnost je potřeba promítnout do platného znění ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) ZA. Navrhuje se zakotvit obecnější a flexibilnější formulaci, která bude i do budoucna ponechávat prostor pro obdobné případy. Touto úpravou se pojem „evropský advokát“ rozšiřuje i na případy, kdy příslušná mezinárodní smlouva přiznává advokátům dalších států stejné postavení v rámci Evropské unie jako advokátům členských států, tedy i stejná práva a povinnosti ve smyslu shora uvedených směrnic EU.

V návaznosti na změnu zákona o advokacii bude provedena i novelizace sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 253/2004 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii.

K čl. I bod 2:

Doplnění je navrhováno s ohledem na zákony, upravující služební poměr; rovněž osoby, které jsou ve služebním poměru musí mít oprávnění poskytovat svému zaměstnavateli, resp. orgánu, který jako služební úřad vykonává práva a povinnosti zaměstnavatele, právní služby. Rovněž je potřeba terminologii používanou ZA uvést do souladu s terminologií zákoníku práce v případě pracovněprávních a pracovních vztahů.

K čl. I bod 3:

S ohledem na zajištění úkolů, spojených s působností České advokátní komory, je potřeba využít zkušeností advokátů, kteří působí v jejich jednotlivých pracovních orgánech. Dosavadní právní úprava vylučuje zaměstnávat advokáty v České advokátní komoře na základě pracovního poměru, což v praxi způsobuje potíže. Navrhuje se proto umožnit, aby výkon advokacie byl slučitelný s pracovním poměrem ke Komoře.

Podle současné právní úpravy není pracovní poměr vysokoškolského učitele neslučitelný s výkonem advokacie. Výkon advokacie vědeckým pracovníkem v oboru je však současnou právní úpravou vyloučen. Vzhledem k obsahové podobnosti těchto dvou pracovních poměrů (i vysokoškolský učitel zpravidla vykonává vědeckou činnost) se navrhuje překážku pro výkon advokacie spočívající v pracovním poměru vědeckého pracovníka v oboru právo zrušit, a to za podmínky, že se jedná o pracovní poměr k Akademii věd České republiky nebo k instituci v její působnosti (například Ústav státu a práva Akademie věd České republiky).

V souvislosti s tím se navrhuje zrušit již obsoletní ustanovení § 60 ZA, které se týká vědeckých pracovníků v oboru právo, jejichž pracovní poměry byly upraveny zákonem č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků, když tento zákon byl s účinností k 31. 12. 2001 zrušen zákonem č. 111/1998 Sb.

V zájmu předejití případným aplikačním problémům se rovněž navrhuje v souvislosti se zavedením institutu tzv. zaměstnaného advokáta (bod 30) výslovně upravit též slučitelnost

výkonu advokacie s pracovním poměrem k advokátovi nebo veřejné obchodní společnosti, zřízené za účelem výkonu advokacie.

S ohledem na úpravu právních předpisů o státní službě je potřeba vedle pracovněprávního a pracovního vztahu též stanovit neslučitelnost se služebním poměrem.

K čl. I bod 4:

Navrhuje se v nově doplněném odstavci 2 v § 5 ZA stanovit, že doba dovolené na zotavenou se započítává do doby právní praxe advokátního koncipienta a výslovně naproti tomu uvést, že jiné doby, během nichž advokátní koncipient práci nevykonával, se započítávají pouze v omezeném rozsahu. Obdobná pravidla stanoví zákon v případě přípravné služby justičních čekatelů (§ 110 zákona o soudech a soudcích č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů).

K čl. I body 5, 8, 9, 11, 13, 14 a 16:

Jedná o promítnutí změny obsažené v čl. I bod 4 (členění § 5 do odstavců).

K čl. I bod 6:

Změna textu ustanovení vychází z nové formulace § 2 odst. 1 písm. b) bodu 1 a z v tomto ustanovení zavedené legislativní zkratky; dále se jedná o promítnutí změny obsažené v čl. I bod 4 (členění § 5 do odstavců).

K čl. I bod 7:

Vzhledem ke zvýšení počtu advokátů a z toho vyplývajícimu značnému nárůstu prací spojených s vedením seznamu advokátů se navrhuje, aby horní hranice poplatku za vydání osvědčení o zápisu do seznamu advokátů byla stanovena vyšší částkou.

K čl. I bod 10:

Zákon o advokacii zná i další dva poplatky a stanoví je vždy pevnou částkou, nikoliv způsobem, jaký stanoví současné znění § 7 odst. 1 zákona o advokacii po novele zákonem č. 284/2004 Sb. V zájmu jednotnosti by tedy měl být i poplatek za zkoušky stanoven pevnou částkou jako tomu bylo v předchozích úpravách; propočet výše poplatků za zkoušky ve vztahu k minimální měsíční mzdě by byl nadto problematický i z toho důvodu, že pro každou zkoušku by bylo v zásadě potřeba jej stanovit nově.

Vzhledem ke značnému nárůstu nákladů spojených s organizací advokátních zkoušek a uznávacích zkoušek a nově i zkoušek způsobilosti (k čemuž přispívá i to, že Komora bude pořádat tyto zkoušky i v Brně), jakož i k nárůstu uchazečů o vykonání těchto zkoušek se však navrhuje zvýšit horní hranici poplatku za tyto zkoušky oproti dřívější částce 5 000 Kč na částku 10 000 Kč.

K čl. I bod 12:

Změna textu ustanovení vychází z nové formulace § 2 odst. 1 písm. b) bodu 1 a z v tomto ustanovení zavedené legislativní zkratky; dále se jedná o promítnutí změny obsažené v čl. I bod 4 (členění § 5 do odstavců).

K čl. I bod 15, 57, 61 a 62:

Platná úprava vyžaduje, aby podpis advokáta (evropského advokáta) při podání žádosti o vyškrtnutí ze seznamu advokátů, nebo podpis advokátního koncipienta při podání žádosti o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů, byl úředně ověřen; to se vztahuje i na případy, kdy je taková žádost doručována advokátem nebo advokátním koncipientem osobně přímo Komoře. V takovém případě se ale požadavek legalizace ukazuje jako

nadbytečný a navrhuje se proto učinit z něj výjimku.

K čl. I bod 17:

S ohledem na zavedení možnosti výkonu advokacie v pracovním poměru, je potřeba doplnit úpravu pozastavení výkonu advokacie zaměstnaného advokáta v případě, kdy dojde k pozastavení výkonu advokacie jeho zaměstnavatele. Pokud by k tomu nedošlo, znamenalo by to, že advokát – zaměstnavatel přesto, že mu byl výkon advokacie pozastaven, by v zásadě mohl advokacii nadále vykonávat prostřednictvím jím zaměstnávaných advokátů, kteří by přitom vykonávali advokacii jeho jménem a na jeho účet. Tato úprava nemá sankční charakter vůči zaměstnaným advokátům, jelikož jim nebrání dále vykonávat advokacii jiným způsobem, včetně uzavření pracovního poměru k jinému advokátovi nebo společnosti; v takovém případě také pomine okolnost, která byla důvodem k pozastavení výkonu advokacie, a to přímo ze zákona zaniká (§ 9b odst. 1 písm. a).

K čl. I bod 18:

Jedná se o promítnutí úpravy uvedené v čl. I bod 2 a 3.

K čl. I bod 19:

Platná právní úprava pouze obecně stanoví oprávnění Komory pozastavit advokátovi výkon advokacie, bylo-li proti němu zahájeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin. Pozastavení výkonu advokacie představuje citelný zásah do výkonu povolání advokáta, přičemž v řadě případů může trestní řízení skončit, aniž by byla podána obžaloba; doba od zahájení trestního stíhání do jeho ukončení bez podání obžaloby může být přitom v některých případech poměrně dlouhá. Navrhuje se proto upřesnit příslušné ustanovení tak, že oprávnění Komory pozastavit trestně stíhanému advokátovi pro úmyslný trestný čin výkon advokacie, nastává až podáním obžaloby nebo návrhu na potrestání. Pokud by se však jednalo o takový trestný čin, jehož skutková podstata by ohrožovala důvěru v další řádný výkon advokacie trestně stíhaným advokátem, Komora může tomuto advokátovi pozastavit výkon advokacie již na základě zahájení trestního stíhání.

K čl. I bod 20:

Jedná se o upřesnění textu ve vztahu ke zrušení ustanovení odstavce 3 v § 24 a nahrazení této úpravy novým § 24a (body 44 a 45).

K čl. I bod 21:

Jedná se o upřesnění textu ve vztahu k ustanovení § 55 odst. 7 (bod 76).

K čl. I body 22 a 53:

Změna textu ustanovení vychází z nové formulace § 2 odst. 1 písm. b) bodu 1 a z v tomto ustanovení zavedené legislativní zkratky; dále se jedná o promítnutí změny obsažené v čl. I bod 4 (členění § 5 do odstavců).

K čl. I bod 23:

Ze současné praxe vyplývá potřeba umožnit, aby povolání advokáta bylo vykonáváno nejen formou podnikání, ale též v rámci zaměstnaneckého poměru. To umožní zejména nově začínajícím advokátům vykonávat advokacii pod vedením zkušených advokátů, a to i v případech, kdy sami nemají dostatečné prostředky na zřízení vlastní kanceláře.

Viz dále obecnou část důvodové zprávy a odůvodnění k bodu 30.

K čl. I bod 24:

Navrhovanou úpravou se sleduje přesné vymezení, co je podle zákona o advokacii sídlem advokáta při jednotlivých způsobech výkonu advokacie (§ 11 odst. 1). Toto vymezení je důležité zejména s ohledem na doručování soudních i jiných písemností advokátům, ať již podle zákona o advokacii nebo podle procesních předpisů. V návaznosti na umožnění výkonu advokacie v pracovním poměru je potřeba současně stanovit, co bude považováno za sídlo zaměstnaného advokáta.

K čl. I bod 25:

Navrhuje se v zájmu právní jistoty přímo v textu zákona stanovit, že smlouva o sdružení podle § 14 ZA je pojmenovanou smlouvou upravenou nyní v ustanovení § 829 až 841 občanského zákoníku, a nikoliv tedy samostatným smluvním typem obsaženým pro účely advokacie pouze v ZA; pouze poznámka pod čarou je z hlediska názoru Ústavního soudu pro tento účel nepostačující. V návaznosti na zavedení institutu zaměstnaného advokáta je potřeba upravit oprávnění jednotlivých účastníků sdružení zaměstnávat další advokáty a ve vztahu k obecné úpravě občanského zákoníku (§ 830 o.z.) výslovně stanovit, že tak mohou činit pouze k dosažení sjednaného účelu sdružení.

K čl. I bod 26:

Z důvodu uvedených v obecné části se navrhuje umožnit advokátům, aby smlouva o sdružení podle § 14 ZA pojednala o majetku, který advokáti nabudou při společném výkonu advokacie jinak, než určuje donucující obecné ustanovení § 834 občanského zákoníku. Navrhované ustanovení § 14 odst. 2 ZA bude tedy ustanovením speciálním vůči uvedenému ustanovení občanského zákoníku a ve vztahu mezi těmito dvěma ustanoveními se proto uplatní zásada *lex specialis derogat legi generali*. Nejedná se o první výjimku z obecných ustanovení občanského zákoníku o smlouvě o sdružení, když zákon o advokacii již například upravuje v případě smlouvy o sdružení advokátů – na rozdíl od občanského zákoníku – povinnou písemnou formu této smlouvy (§ 14 odst. 1) se sankcí neplatnosti podle § 40 odst. 1 občanského zákoníku.

Z důvodů uvedených v obecné části se navrhuje ponechat na smluvní volnosti advokátů, kteří jsou účastníky smlouvy o sdružení, i stanovení počtu hlasů, které budou mít jednotliví účastníci při rozhodování o obstarávání společných záležitostí sdružení; smlouva o sdružení stanoví, že pokud má rozhodovat většina hlasů patří každému účastníku jeden hlas (§ 836 odst. 2 občanského zákoníku). I toto ustanovení bude ve vztahu k ustanovení § 836 odst. 2 občanského zákoníku ustanovením speciálním a bude tedy mít před ním přednost.

K čl. I body 27, 29 a 34:

Jedná se o promítnutí změny obsažené v čl. I bod 23 a bod 30.

K čl. I bod 28:

Dosavadní úprava omezuje bez dalšího smluvní volnost advokátů spolupracovat navzájem zejména v případech dlouhodobého zastupování jednotlivých klientů, u nichž jsou smlouvy o poskytnutí právních služeb uzavírány na dobu neurčitou, zpravidla na mnoho let dopředu. Rovněž z praktického hlediska nelze předem vymezit okruh věcí, v nichž budou spolupracovat či společně poskytovat právní služby pro určitého klienta nebo klienty. Z těchto důvodů není vhodné dohodu advokátů – účastníků sdružení – omezovat pouze na dočasné společné poskytování právních služeb v předem vymezených případech, jak to činí platná právní úprava. Změna je vhodná i s ohledem na navrhované doplnění úpravy smlouvy o sdružení, a to i v návaznosti na občanský zákoník a speciální úpravu vyplývající pro advokáty. Navrhovaná úprava důsledněji vymezí rozdíl od obecné úpravy smlouvy o sdružení

v občanském zákoníku.

K čl. I bod 30:

Těžiště nového institutu zaměstnaného advokáta je obsaženo v nově navrhovaných ustanoveních § 15a až § 15c ZA. Podle § 15a odst. 2 ZA se pracovněprávní vztahy zaměstnaných advokátů řídí obecnými pracovněprávními předpisy, tj. zejména zákoníkem práce, pokud zákon o advokacii – jakožto zvláštní právní předpis - nestanoví jinak; jedná se o uplatnění principu subsidiarity, který je aplikován i u jiných povolání či funkcí (viz § 3 a 5 zákoníku práce). Vzhledem k tomu se navrhuje novelizovat i zákoník práce v ustanovení § 5 (část čtvrtá čl. VI).

Návrh obsahuje v ustanovení určitá omezení zaměstnaného advokáta, která vyplývají z povahy pracovněprávního vztahu.

Střet mezi principem nezávislosti zaměstnaného advokáta a skutečností, že i zaměstnaný advokát je – z hlediska pracovněprávního (viz § 27 odst. 1, § 35 odst. 1 písm. b) a § 73 odst. 1 písm. a) zákoníku práce) - v podřízeném vztahu ke svému zaměstnavateli, je řešen v navrhovaném ustanovení § 15a odst. 6 ZA, a to tak, že zaměstnaný advokát je povinen řídit se při výkonu advokacie, tj. při poskytování právních služeb klientovi pokyny zaměstnavatele jen potud, pokud nejsou v rozporu se zákonem nebo stavovským předpisem, jakož i pokud nejsou v rozporu s pokyny klienta. V tomto rozsahu zůstane tedy i zaměstnaný advokát advokátem nezávislým ve smyslu § 3 odst. 1 a § 16 ZA, tj. v tomto případě nezávislým i na svém zaměstnavateli.

Ustanovení nového § 15b ZA upravuje případy, kdy advokát je oprávněn poskytovat právní služby vlastním jménem a případy, kdy byl k jejich poskytnutí podle § 18 odst. 2 ZA určen nebo podle procesních předpisů (občanský soudní řád, trestní řád, soudní řád správní) ustanoven. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o určení nebo o ustanovení advokáta zavazuje podle stávající právní úpravy jeho osobně, jakož i vzhledem k tomu, že jen jemu osobně je přiznána rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu odměna a náhrady za zastupování (obhajobu v trestním řízení), je nutné v případě zaměstnaného advokáta stanovit, že v těchto případech bude zaměstnaný advokát poskytovat právní služby vlastním jménem (tedy nikoliv jako v ostatních případech jménem svého zaměstnavatele), avšak na účet zaměstnavatele; obdobně tomu bude pokud se souhlasem zaměstnavatele zaměstnaný advokát bude poskytovat právní služby vlastním jménem v případech podle § 15b odst. 1 písm. a) a b). To zejména znamená, že odměna zaměstnaného advokáta za jím poskytnuté právní služby bude v konečném důsledku příjmem nikoliv jeho, nýbrž příjmem jeho zaměstnavatele. Tím pochopitelně není nijak dotčen nárok zaměstnaného advokáta vůči jeho zaměstnavateli na vyplacení mzdy za sjednanou a vykonanou práci (§ 27 odst. 1 zákoníku práce, § 4 odst. 1 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrné mzdě, ve znění pozdějších předpisů).

Naproti tomu za škody způsobené klientovi v souvislosti s výkonem advokacie zaměstnaným advokátem bude odpovídat pochopitelně nikoliv sám zaměstnaný advokát, nýbrž jeho zaměstnavatel; vzhledem k tomu je nutné odpovídajícím způsobem upravit znění odstavce 1 v § 24 ZA. V zájmu zamezení aplikačních problémů je potřeba stanovit, že škoda způsobená zaměstnaným advokátem jeho zaměstnavateli při poskytování právních služeb, je vždy považována za škodu způsobenou při plnění pracovních úkolů, a to i v případě, kdy zaměstnaný advokát poskytuje podle § 15b právní služby svým jménem. I v těchto případech zaměstnaný advokát jedná vždy na účet svého zaměstnavatele, který za škodu odpovídá klientovi; musí tedy sám mít vůči zaměstnanému advokátovi nárok na náhradu škody obdobně, jako je tomu při poskytování právních služeb podle § 15a (§ 15c).

K čl. I bod 31:

Pojem „zákon“ se v současné době ukazuje jako příliš zužující; advokát je takto vázán pokyny klienta i v případě, kdy jsou v rozporu nejen s prováděcími právními předpisy (nařízením vlády, vyhláškou), ale i s přímo aplikovatelnými předpisy (nařízeními) Evropské unie, které jsou od 1.5.2004 součástí českého právního řádu.

K čl. I bod 32 a 33:

Platná právní úprava pouze obecně požaduje, aby žadatel prokázal, že se nemůže domoci právních služeb. To však bývá často obtížné, neboť advokáti nechtějí vystavovat potvrzení o tom, že žadateli odmítli poskytnout právní pomoc, a pokud by Komora měla prověřovat jejich postup, může marně uplynout lhůta stanovená zákonem pro příslušný procesní úkon. Nicméně v případě prokázání výše uvedené skutečnosti má žadatel na určení advokáta právní nárok a tomuto nároku odpovídá povinnost určeného advokáta právní službu poskytnout, a to podle platného znění zákona v plném rozsahu.

Navrhovaná úprava má za cíl upřesnit, ve kterých případech a za jakých podmínek vzniká Komore povinnost určit advokáta osobě, která se nemůže domoci právních služeb. Je potřeba vyjasnit vztah mezi ustanovením advokáta soudem podle příslušných procesních předpisů a mezi určením advokáta Komorou. V případě, že dotyčná osoba splňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem, nelze ji považovat za osobu, která se nemůže domoci poskytování právních služeb; tyto případy je proto potřeba výslovně vyloučit z povinnosti Komory určit advokáta podle zákona o advokacii.

Současně se navrhuje přímo v ZA stanovit, že Komora v rámci stanovení podmínek pro poskytnutí právních služeb určeným advokátem může mu uložit povinnost poskytnout právní pomoc bezplatně, pokud to příjmové a příjmové poměry klienta odůvodňují; tato úprava je dosud obsažena pouze v prováděcím předpisu, a to v § 12 odst. 5 advokátního tarifu (vyhláška č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Aby Komora mohla v takovém případě poměry klienta objektivně posoudit, je potřeba jí svěřit oprávnění zjišťovat majetkové poměry žadatele; způsob a rozsah, jakým bude Komora toto své oprávnění realizovat, upraví vyhláška Ministerstva spravedlnosti. Předpokládá se, že by mělo jít o podobný postup, jakým jsou zjišťovány majetkové a příjmové poměry žadatele, uplatňujícího vůči soudu nárok na osvobození od soudních poplatků podle příslušných procesních předpisů.

Zejména s ohledem na praktické problémy v trestním řízení je rovněž potřeba výslovně stanovit, že určení advokáta Komorou nenahrazuje udělení plné moci.

Současně je potřeba Komore umožnit zrušit určení advokáta, pokud pominou důvody, které žadatele k určení advokáta opravňovaly (např. mu vznikne právo na ustanovení advokáta soudem); stejně tak musí být Komora oprávněna zrušit rozhodnutí o poskytnutí právních služeb určeným advokátem bezplatně nebo za sníženou odměnu v případě, že zjistí, že poměry klienta takové poskytnutí právních služeb nadále neodůvodňují (např. se změni jeho majetkové poměry, nebo v řízení, v němž byl zastoupen určeným advokátem, mu byla přisouzena náhrada nákladů řízení), popřípadě neodůvodňovaly (např. pokud klient uvedl nesprávné údaje o svých majetkových poměrech).

S ohledem na to, že pokud je advokát určen k poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu, znamená to pro něho často značné finanční náklady, které musí sám hradit (Komora mu může poskytnout na úhradu nákladů pouze minimální finanční příspěvek se svého sociálního fondu), je potřeba stanovit, že pro takové případy budou advokáti k poskytnutí právních služeb určováni Komorou rovnoměrně, s ohledem na složitost věci a náklady, které jsou s poskytnutím právních služeb spojeny.

K čl. I bod 35:

Navrhuje se v zákoně přímo upravit oprávnění advokáta odstoupit od smlouvy o poskytování právních služeb, pokud klient přes poučení advokátem, že jeho pokyny jsou

v rozporu s právním nebo stavovským předpisem, dále trvá na tom, aby advokát podle těchto pokynů postupoval. Přestože advokát podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona není takovým pokynem vázán, ukazuje se v praxi jako potřebné mu výslovně umožnit, aby při neshodě s klientem v této věci měl možnost od smlouvy o poskytování právních služeb odstoupit.

K čl. I bod 36:

Jedná se o upřesnění platné úpravy zbavení advokáta povinnosti mlčenlivosti v případě úmrtí klienta jako fyzické osoby nebo zániku jako právnické osoby. Dosavadní úprava dostatečně neřeší případy, kdy klient nemá pouze jednoho právního nástupce, ale právních nástupců je několik.

K čl. I bod 37:

Nová právní úprava správního soudnictví obsažená v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, již opravný prostředek proti nepravomocnému rozhodnutí správního orgánu, tj. v daném případě rozhodnutí Komory, neupravuje. Zproštění povinnosti mlčenlivosti je proto potřeba upravit tak, aby se vztahovalo na řízení o žalobě v prvním stupni správního soudnictví, ale též na řízení o případné kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu v dané věci.

K čl. I bod 38:

Úprava je navrhována z důvodu zamezení problémům, které vznikají při aplikaci tohoto ustanovení ze strany některých finančních úřadů, které požadují po advokátovi informace, týkající se nikoliv jeho samotného, ale jeho klientů. Takový výklad je v rozporu s celkovou koncepcí úpravy povinnosti mlčenlivosti advokáta při poskytování právních služeb, jak vyplývá z předchozích odstavců § 21 zákona o advokacii, ale převážně i z dosavadní aplikace tohoto ustanovení.

K čl. I body 39, 40 a 47:

Z hlediska systematického se navrhované ustanovení spíše hodí do odstavce 6 v § 21 zákona o advokacii a nikoliv do odstavce 7, jak je tomu nyní po novelizaci ZA zákonem č. 284/2004 Sb. Platné ustanovení nadto neobsahuje odkaz na zákon č. 61/1996 Sb. přímo v textu zákona, nýbrž pouze v poznámce pod čarou; poznámka pod čarou však podle nálezu Ústavního soudu nemá legislativní význam. Je proto nutné odkaz na zákon č. 61/1996 Sb. vtělit přímo do textu zákona tak, aby bylo jasné, že výjimka z povinnosti mlčenlivosti se vztahuje pouze a jedině na povinnost vyplývající z tohoto zákona. V návaznosti na tuto změnu je potřeba přečíslovat odkazy na poznámku pod čarou v souvisejících ustanoveních.

Současně je potřebné provést další upřesnění ustanovení § 21 odst. 6 ve vztahu k doplnění úpravy podle nově navrhovaného ustanovení odstavce 11 tak, aby i vůči zástupci Komory, při provádění úkonů podle tohoto ustanovení, nebyl advokát oprávněn dovolávat se povinnosti mlčenlivosti.

K čl. I bod 41:

Zaměstnaný advokát bude za svoji činnost pobírat mzdu od svého zaměstnavatele a advokacii vykonávat na jeho účet (tzn. že odpovídající částky odměn a náhrad nákladů podle příslušných předpisů bude účtovat zaměstnavatel, nikoliv zaměstnaný advokát). Stanovení mzdy zaměstnaného advokáta se bude řídit obecnými mzdovými předpisy a nebudou se proto na něho vztahovat předpisy, stanovící sazby odměn a náhrad nákladů při poskytování právních služeb advokáty, vykonávajícími advokacii samostatně nebo společně s jinými advokáty (vyhláška č. 177/1996 Sb. a vyhláška č. 484/2000 Sb.); je proto potřeba upřesnit i zmocnění k vydání příslušných prováděcích právních předpisů.

K čl. I bod 42:

Jedná se o upřesnění stávající úpravy s cílem předejít aplikačním nejasnostem pokud se týká odměn a náhrad advokátů, kteří jsou plátcí daně z přidané hodnoty.

Navrhovaná úprava výslovně reaguje na skutečnost, že advokacie může být advokáty vykonávána jako podnikání třemi následujícími způsoby

- výkon advokacie samostatným advokátem,
- výkon advokacie ve sdružení advokátů, které není právnickou osobou,
- výkon advokacie ve veřejné obchodní společnosti, která je právnickou osobou, jejíž právní poměry se řídí – s odchylkami uvedenými v zákonu o advokacii – obchodním zákoníkem.

Zatímco v prvních dvou případech jsou plátcí daně z přidané hodnoty advokáti, jakožto fyzické osoby, v případě, že advokacie je vykonávána prostřednictvím veřejné obchodní společnosti advokátů (§ 15 ZA), je plátcem daně z přidané hodnoty tato společnost, jakožto právnická osoba, a nikoliv advokáti – fyzické osoby, kteří jsou jejími společníky.

Navrhuje se proto upravit znění ustanovení § 23a zákona o advokacii, a v návaznosti na to i znění příslušných ustanovení procesních předpisů - § 151 trestního řádu (viz část druhou čl. IV bod 3), § 137 o.s.ř. (viz část třetí čl. V bod 4) a § 35 a § 57 soudního řádu správního (viz část osmou čl. X body 1 a 2), tak, aby nemohly vznikat pochybnosti o tom, že právní režim obsažený v těchto novelách (přičítání, resp. náhrada částky odpovídající dani z přidané hodnoty k odměně) se uplatní i v případě, kdy advokacie je vykonávána prostřednictvím veřejné obchodní společnosti advokátů a plátcem daně z přidané hodnoty je tato společnost. Není totiž žádného věcného důvodu rozlišovat z tohoto hlediska mezi různými a zcela rovnocennými způsoby výkonu advokacie, které umožňuje zákon o advokacii. Takové rozlišování by navíc bylo v rozporu s ústavním principem rovnosti (čl. 1 Listiny základních práv a svobod).

K čl. I bod 43:

Změny obsažené v čl. I bodech 23 a 30 (institut zaměstnaného advokáta) je nutné promítnout i do ustanovení § 24 odst. 1 ZA, které upravuje odpovědnost advokáta za škodu způsobenou klientovi v souvislosti s výkonem advokacie.

K čl. I bod 44:

Povinnost pojištění advokátů se navrhuje upravit podrobně v nově navrhovaném ustanovení § 24a, z tohoto důvodu je potřeba zrušit dosavadní ustanovení § 24 odst. 3.

K čl. I bod 45:

Platná právní úprava v ustanovení § 24 odst. 3 pouze stanoví povinnost advokáta být pojištěn pro případ odpovědnosti za poskytování právních služeb. Tato úprava se ukazuje jako příliš obecná a neodpovídající praxi. Navrhuje se proto přímo zákonem stanovit oprávnění Komory sjednávat hromadné pojištění ve prospěch všech advokátů formou pojistné smlouvy na pojistné riziko pojištěného ve smyslu § 10 zákona o pojistné smlouvě (zákon č. 37/2004 Sb.), kdy pojistníkem je Komora a pojištěným advokát. Navrhuje se též jednotně upravit, jakým způsobem má být vyjádřena vůle advokáta nebyť tohoto Komorou sjednaného pojištění účasten. Navrhovanou úpravou se proto neomezuje právo advokáta být pojištěn samostatně ani rozsah takového pojištění; minimální limit pojistného plnění však nesmí být nikdy nižší než kolik by činil v případě hromadného pojištění sjednaného Komorou.

Platná právní úprava nadto stanoví rozsah povinného pojištění velice vágně („v rozsahu v jakém lze rozumně předpokládat, že by advokáta mohla taková odpovědnost postihnout“); v zájmu právní jistoty se proto navrhuje stanovit minimální limit pojistného

plnění stavovským předpisem Komory.

K čl. I bod 47:

Odstavec 1 navrhovaného § 31a ZA stanoví obecně povinnost advokáta doplňovat a rozšiřovat si znalosti potřebné pro řádný výkon advokacie. Jednu z forem, kterou advokáti budou povinni tuto povinnost plnit, bude jejich účast na celoživotním vzdělání, které bude organizovat (ne tedy nutně i sama provádět) Komora.

Návrh předpokládá i stanovení mezi této povinnosti advokáta tím, že určuje maximální počet hodin takového vzdělávání v jednom kalendářním roce.

K čl. I bod 48:

Jedná se o napravení legislativně technické nepřesnosti ve vztahu k platnému znění § 46 odst. 4. Uvedené ustanovení bylo novelizováno zákonem č. 284/2004 Sb., tato změna se však nepromítla do odkazu na toto ustanovení v § 33 odst. 3.

K čl. I bod 49:

Ustanovení nově navrhovaných § 34a až 34e o kárném příkazu vycházejí z osvědčené úpravy trestního příkazu v trestním řádu.

O vydání kárného příkazu bude oprávněn rozhodnout kárný senát, a to tehdy, kdy z důkazů opatřených před nařízením jednání kárného senátu (zejména postupem podle § 33 odst. 3 ZA) bude spolehlivě vyplývat skutkový stav, na jehož základě bude moci být učiněn závěr, že advokát nebo advokátní koncipient se dopustil kárného provinění; kárný příkaz bude mít tedy povahu „odsuzujícího“ rozhodnutí kárného senátu. Kárným příkazem budou moci být uložena pouze kárná opatření napomenutí (§ 32 odst. 3 písm. a) a odst. 4 písm. a) ZA) a pokuty (§ 32 odst. 3 písm. c) a odst. 4 písm. c) ZA). Jak u advokáta, tak i u advokátního koncipienta je přitom maximální výše kárným příkazem uložené pokuty omezena jednou desetinou horní hranice pokuty, která může být podle ZA jinak uložena.

Písemné vyhotovení kárného příkazu bude muset obsahovat poučení o právu kárně obviněného podat proti kárnému příkazu odpor. Písemné vyhotovení kárného příkazu se bude doručovat kárně obviněnému, jakož i osobám, které jsou oprávněni za něho v řízení jednat (zástupce nebo opatrovník).

Osobami oprávněnými k podání odporu budou kárně obviněný, jeho zástupce nebo opatrovník a kárný žalobce. Bude-li oprávněnou osobou odpor podán, dojde ke zrušení kárného příkazu a předseda kárného senátu bude povinen nařídit k projednání věci jednání; kárný senát při dalším rozhodování věci nebude vázán jak právní kvalifikací, tak ani druhem nebo výměrou kárného opření, které byly obsaženy ve zrušeném kárném příkazu.

Ke zrušení kárného příkazu dojde i v případě, kdy kárný žalobce vezme zpět kárnou žalobu.

K čl. I bod 50:

Vzhledem k samostatné úpravě podání odporu proti kárnému příkazu je potřeba v tomto případě vyloučit současné podání odvolání. Odvolání bude oprávněná osoba samozřejmě oprávněna podat proti rozhodnutí, pokud bude kárný příkaz zrušen a bude vydáno nové rozhodnutí kárného senátu v příslušné věci.

K čl. I bod 51:

V zájmu zamezení aplikačních nejasností se navrhuje výslovně doplnit, že Komora je oprávněna v případě, že pokuta udělená advokátovi v kárném řízení není zaplácena ve lhůtě stanovené vykonatelným kárným rozhodnutím, podat též návrh na nařízení exekuce podle exekučního řádu (zákon č. 120/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Návrh lze podle

exekučního řádu podat buď soudu nebo vybranému soudnímu exekutorovi, exekučním titulem je vykonatelné kárné rozhodnutí o uložení pokuty; další postup při výkonu rozhodnutí se pak řídí exekučním řádem.

K čl. I bod 52:

Vzhledem k tomu, že žadatelé o zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu advokátních koncipientů nejsou podrobeni kárné pravomoci Komory, je nutné znění úvodní věty v § 35b upravit.

K čl. I bod 54 a 56:

Jedná se o doplnění odkazů na příslušné směrnice ES, které tyto směrnice přímo vyžadují (srov. např. čl. 16 odst. 1 směrnice č. 98/5/ES).

K čl. I bod 55:

S ohledem na zvláštní charakter služeb poskytovaných hostujícím evropským advokátem je v zájmu ochrany právní jistoty klientů potřeba z okruhu právních služeb jimi poskytovaných vyloučit věci, které tomuto charakteru poskytování právních služeb neodpovídají.

K čl. I bod 57:

Z důvodů uvedených v obecné části se navrhuje výslovně stanovit, že usazenému evropskému advokátovi (§ 35l ZA) se pozastavuje oprávnění k poskytování právních služeb na území České republiky ze stejných důvodů, ze kterých se advokátovi pozastavuje výkon advokacie. Těžiště této nové právní úpravy je obsaženo v nově navržených odstavcích 5 a 6 v § 35m ZA.

V odstavci 8 v § 35m (dosavadní odstavec 5) není nadále nutné stanovit, který orgán Komory o vyškrtnutí usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů rozhoduje a v jakém řízení, neboť to bude nově upraveno v § 45 odst. 2 ZA (čl. I bod 70), na nějž odkazuje ustanovení § 55 odst. 1 věta první ZA.

V případě pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta poskytovat právní služby se jinak použijí přiměřeně ustanovení zákona o advokacii o pozastavení výkonu advokacie (§ 35m odst. 9). Komora bude o pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta poskytovat právní služby, jakož i o jeho vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů informovat příslušný orgán domovského státu (§ 35m odst. 10 ZA).

V souladu se změnou obsaženou v čl. I bod 7 se navrhuje stanovit nově horní hranici poplatku za vydání osvědčení za zápis do seznamu evropských advokátů částkou 10 000 Kč tak, aby se rovnala horní hranici poplatku za vydání osvědčení za zápis do seznamu advokátů (§ 35m odst. 3).

K čl. I bod 58:

Podle čl. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES, k usnadnění trvalého výkonu povolání právníka v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace, právník registrovaný v hostitelském státě za použití titulu udělovaného v zemi jeho původu může provozovat činnost jako zaměstnanec jiného právníka nebo právnické firmy do té míry, do jaké to hostitelský stát povoluje právníkům registrovaným za použití titulu udělovaného v tomto státě. V souvislosti s navrhovaným zavedením institutu zaměstnaného právníka je proto potřeba v souladu s citovanou směrnicí doplnit ustanovení § 35n odstavce 4.

K čl. I bod 59:

Základním účelem výkonu právní praxe advokátního koncipienta je získat a osvojit si znalosti a zkušenosti potřebné k výkonu advokacie (srov. § 38 odst. 1 zákona). Je proto nezbytné, aby advokátní koncipient se výkonu právní praxe u advokáta nebo společnosti věnoval plnou pracovní dobu stanovenou zákoníkem práce.

K čl. I bod 60:

Jedná se o upřesnění platné právní úpravy tak, aby datum zápisu do seznamu advokátních koncipientů bylo vždy v souladu s podmínkou existence pracovního poměru advokátního koncipienta k advokátovi nebo společnosti podle § 37 odst. 1 písm. e) zákona.

K čl. I body 63 a 64:

Při projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb., zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, Poslaneckou sněmovnou, byla na základě poslaneckého návrhu v nadpisu části páté a v § 40 odst. 1 zákona o advokacii slova „Česká advokátní komora“ nahrazena pouze slovem „Komora“, a to s ohledem na legislativní zkratku, uvedenou v § 4 zákona o advokacii. S touto změnou však nelze souhlasit z následujících důvodů:

- v ustanovení § 40 odst. 1 věty první zákona o advokacii je zřizována (kreována) Česká advokátní komora, jakožto právnická osoba (viz § 40 odst. 4 tohoto zákona); současně je v tomto ustanovení zákonem stanoven (určen) název této právnické osoby a její sídlo. Podle § 19b odst. 1 občanského zákoníku právnické osoby mají svůj název, který musí být určen při jejich zřízení. Vzhledem k tomu, že uvedeným ustanovením je Česká advokátní komora zřízena, musí být v tomto ustanovení uveden i její celý název, a není proto možné použít pouze legislativní zkratku, která je zavedena v ustanovení § 4 zákona o advokacii;

- pokud jde o nadpis nad částí pátou zákona o advokacii, je i na tomto místě vhodnější uvést plný název České advokátní komory.

K čl. I bod 65:

S ohledem na text ustanovení § 1 nového správního řádu, podle kterého se správní řád vztahuje na postup právnických osob vykonávajících působnost v oblasti veřejné správy, pokud zvláštní zákon použití správního řádu nebo jeho jednotlivých ustanovení nevyloučí, není již potřeba duplicitně tuto úpravu opakovat v ZA a stačí proto pouze stanovit, že Komora vykonává veřejnou správu na úseku advokacie. Výjimky z použití správního řádu jsou pro konkrétní řízení upravena v § 55 odst. 1 (čl. I bod 76).

K čl. I bod 66:

V souvislosti s navrhovaným prodloužením funkčního období volených orgánů Komory (čl. I bod 68) je nutné prodloužit ve stejném rozsahu dobu, ve které je představenstvo Komory povinno nejpozději svolat sněm (§ 42 odst. 3 ZA).

K čl. I bod 67:

V § 45 odst. 5 ZA se upřesňuje kvorum, které je rozhodné pro volbu orgánů Komory na sněmu, a to tak, že toto kvorum tvoří advokáti, kteří se zúčastnili volby a nikoliv advokáti, kteří se zúčastnili sněmu, neboť ne všichni advokáti účastníci se sněmu se také nutně musí zúčastnit volby. Dále se zde výslovně stanoví nejnižší počet hlasů potřebných ke zvolení v případě, že se volby účastní pouze jeden kandidát, jakož i počet hlasů nutných k odvolání člena voleného orgánu Komory. Tato dvě posledně zmíněná pravidla jsou v současné době upravena volebním řádem Komory, tj. jejím vnitřním předpisem schváleným sněmem (§ 43

písm. h/ a § 49 odst. 2 ZA - viz čl. 14 odst. 3 a čl. 17 odst. 3 Prozatímního volebního řádu České advokátní komory, který byl publikován v Bulletinu advokacie, zvláštní číslo – květen 2003, na str. 188 až 192).

K čl. I bod 68:

Z důvodů uvedených v obecné části se navrhuje novelizací § 43 písm a) ZA prodloužit funkční období volených orgánů Komory (představenstvo, kontrolní rada a kárná komise) ze tří na čtyři roky.

K čl. I bod 69:

Jedná se o promítnutí úpravy navrhované v bodu 76 (§ 55 odst. 7 a 8), které se týká působnosti Komory ve věcech pozastavení výkonu advokacie z důvodů zahájení trestního stíhání advokáta, výkon této působnosti se navrhuje svěřit představenstvu Komory.

K čl. I bod 70:

Jedná se o promítnutí změn uvedených v čl. I bod 33 (§ 18 odst. 4 a 5) a v čl. 57 (35m odst. 6 a 8); výkon působnosti ve věci zrušení určení advokáta Komorou a ve věcech pozastavení činnosti a vyškrtnutí usazeného evropského advokáta se navrhuje svěřit předsedovi Komory.

K čl. I bod 71:

Jedná se o formulační zpřesnění platného ustanovení, které navazuje na úpravu, obsaženou v zákoně 284/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Působnost Kontrolní rady je potřeba stanovit tak, aby mohla plně vykonávat působnost podle novelizovaného zákona č. 61/1996 Sb., což podle platného znění ustanovení § 46 odst. 5 by mohlo vést k aplikačním nejasnostem.

K čl. I bod 72:

Jedná se o napravení chyby v textu zákona, když osobní zájmeno se má vztahovat nikoliv ke slovu „zkoušce“, nýbrž ke slovu „poplatek“ a je tedy nutné použít zájmeno „jeho“.

K čl. I body 73 a 75:

Záměrem nového platného znění § 54 odst. 1 až 3 ZA (podle zákona č. 284/2004 Sb.) je zřejmě stanovit povinnost České advokátní komory pořádat advokátní zkoušky, uznávací zkoušky a zkoušky způsobilosti nejen v Praze, ale i v Brně. Tento záměr však není vhodně legislativně technicky a jazykově vyjádřen a navrhuje se proto samostatná úprava v nově vloženém odstavci 4 v § 54.

K čl. I bod 74:

Změna textu ustanovení vychází z nové formulace § 2 odst. 1 písm. b) bodu 1 a z v tomto ustanovení zavedené legislativní zkratky.

K čl. I bod 76:

- k odstavcům 1, 3 a 9 - platnou právní úpravu ustanovení odstavce 1 ZA, vylučující pro řízení podle § 44 odst. 3 a podle § 45 odst. 2 ZA některá ustanovení správního řádu v případech, kdy je příslušná zvláštní úprava obsažena přímo v ZA, nebo ve kterých je obecná úprava správního řádu pro tato řízení nevyhovující, je potřeba přizpůsobit novému správnímu řádu. Navrhované vyloučení příslušných ustanovení správního řádu po věcné stránce v zásadě

vychází z dosavadního stavu, ale současně přihlíží i k navrhovaným změnám ZA. Navrhovaná úprava vychází zejména z toho, že řízení před příslušnými orgány Komory by mělo být jednoinstanční, s možností podání žaloby podle soudního řádu správního; z tohoto důvodu je potřeba vyloučit ta ustanovení správního řádu, která upravují opravné prostředky ve správním řízení. Podle § 55 odst. 3 ZA lze v řízení před příslušnými orgány Komory vyslýchat svědky nebo účastníky, jakož i provádět jiné důkazy, pouze na základě dobrovolnosti; pokud nelze důkazy takto provést, provádí je na základě dožadání Komory a na její náklady soud (§ 33 odst. 6 ZA). Z tohoto důvodu je potřeba vyloučit ta ustanovení správního řádu, která upravují práva správních orgánů k zajištění účelu a průběhu řízení (předvolání, předvedení apod. - § 58 až 63 správního řádu). Na druhé straně při přiměřené použitelnosti správního řádu není potřeba vylučovat ustanovení správního řádu upravující dokazování a důkazní prostředky, která by měla sloužit jak pro dokazování prováděné na základě dobrovolnosti Komorou, tak pro dokazování na základě dožadání soudu o provedení důkazu, a to i s ohledem na to, že ZA sám tyto věci neupravuje. Vzhledem k tomu, že podle § 55 odst. 9 ZA výkon rozhodnutí nebo exekuci provádí na návrh Komory soud nebo soudní exekutor, navrhuje se vyloučit rovněž ustanovení správního řádu, upravující exekuci;

- k odstavci 2 – jedná se o zvláštní úpravu k obecné úpravě zastupování podle správního řádu;

- k odstavci 4 – přebírá se dosavadní úprava;

- k odstavci 5 - nová právní úprava správního soudnictví obsažená v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, již opravný prostředek proti nepravomocnému rozhodnutí správního orgánu (předchozí úprava podle § 250l o.s.ř.), tj. v daném případě rozhodnutí Komory, neupravuje; znění poučení je proto potřeba přizpůsobit platné právní úpravě;

- k odstavci 6 - vzhledem k tomu, že od účinnosti soudního řádu správního, tj. 1. 1. 2003, nelze proti nepravomocnému rozhodnutí Komory, které bylo vydáno v řízení podle § 55 ZA, podat opravný prostředek k soudu, stalo se toto řízení řízením jednoinstančním, neboť zákon o advokacii jiný řádný opravný prostředek proti takovému rozhodnutí neupravuje. Nové znění odstavce 6 v § 55 ZA proto stanoví, že rozhodnutí Komory nabývá právní moci jeho doručením;

- k odstavcům 7 a 8 - pozastavení výkonu advokacie z důvodu trestního stíhání advokáta podle § 9 odst. 2 písm. a) ZA se v mnohých případech může ukázat jako opatření nepřiměřeně přísné nebo minoucí se původně zamýšleným účinkem, a to zejména tehdy, kdy v trestním řízení dochází k ničím neodůvodněným průtahům. Advokát je po dobu pozastavení výkonu advokacie zbaven možnosti dosahovat příjmů, neboť není oprávněn poskytovat právní služby, ani vykonávat další činnosti uvedené v § 56, pokud podmínkou jejich výkonu je oprávnění vykonávat advokacii (§ 9a odst. 1 písm. a) a b) ZA). K podstatné změně v náhledu na nutnost dalšího trvání pozastavení výkonu advokacie může dojít i v důsledku změny osobních poměrů advokáta anebo v důsledku nových, pro advokáta příznivých okolností, které vyšly najevo po zahájení trestního stíhání. Současná právní úprava však Komoře neumožňuje své pravomocné rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie novým rozhodnutím zrušit. Navrhuje se proto v uvedených případech takovou pravomoc svěřit představenstvu Komory (viz čl. I bod 69).

Na druhé straně je potřeba, aby Komora, ať již na návrh kárného žalobce nebo z vlastního podnětu měla též možnost své rozhodnutí, kterým nebyl advokátovi podle § 9 odst. 2 písm. a) výkon advokacie pozastaven, zrušit, pokud v průběhu trestního stíhání vyjdou najevo nové okolnosti, pro stíhaného advokáta nepříznivé.

Nedotčeno zůstane navrhovanou právní úpravou ustanovení § 62 soudního řádu správního o uspokojení navrhovatele, která umožňují, aby Komora vydala nové rozhodnutí, jímž navrhovatele (žalobce) ve věci, která je předmětem soudního řízení správního, uspokojí.

K čl. I bod 77:

Podle právní úpravy platné do 31.12.2002 mohl soud rozhodovat o opravných prostředcích, jestliže mu zákon takovou pravomoc svěřil (§ 250l odst. 1 o. s. ř.). Z tohoto hlediska byla do 31.12.2002 správná úprava obsažená v § 55a odst. 1. Úprava obsažená v soudním řádu správním již nepředpokládá, že by v jednotlivých zákonech bylo třeba, resp. bylo vůbec žádoucí uvádět, zda a kdy lze podat správní žalobu. Navrhuje se proto nově navržený § 55a vypustit bez náhrady.

K čl. I bod 78:

Jedná se o legislativně technickou úpravu ve vztahu k přečíslování odstavců v § 14 (čl. I bod 26).

K čl. I bod 79:

Jedná se o promítnutí změny obsažené v čl. I bod 49. Kárný příkaz by stejně jako rozhodnutí kárného senátu ve věci samé měl být doručován kárně obviněnému do vlastních rukou; obdobně by tomu mělo být i u rozhodnutí, kterým Komora zrušila nebo změnila své rozhodnutí poté, co proti němu byla podána žaloba ve správním soudnictví.

K čl. I bod 80 a 81:

Stejně jako u platné právní úpravy se pro doručování písemností Komory do vlastních rukou ve stanovených případech navrhuje použít postupu podle správního řádu; úpravu je však potřeba přizpůsobit novému správnímu řádu. S ohledem na to, že v těchto případech se advokátovi doručuje nikoliv jako právnímu zástupci, ale jako účastníku řízení, je potřeba vyloučit zvláštní úpravu správního řádu o doručování advokátům (§ 20 odst. 6 správního řádu). Podle platné úpravy ZA se doručování provádí podle správního řádu bez ohledu na to, zda se adresát v místě doručení zdržuje, ve vztahu k nové úpravě správního řádu se proto navrhuje vyloučení ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu.

K čl. I bod 82:

Viz odůvodnění k čl. I bod 3.

K čl. II:

Ustanovení čl. II návrhu zákona obsahuje přechodná ustanovení, která upravují vztah mezi dosavadní a novou právní úpravou v případě změn, které jsou obsaženy v čl. I (změny zákona o advokacii).

Bod 1 je standardním přechodným ustanovením k čl. I bod 4 vycházejícím z principu ochrany nabytých práv, resp. zákazu zpětné účinnosti nové právní úpravy.

Bod 2 umožňuje, aby kárný příkaz (čl. I bod 49) mohl být vydán v již zahájených kárných řízeních, pokud jsou splněny podmínky pro jeho vydání a před kárným senátem se doposud nekonalo jednání (ačkoliv by třeba bylo i nařízeno).

Bod 3 stanoví, že do doby jednoho roku, po jejímž uplynutí je advokát oprávněn podat návrh na rozhodnutí Komory podle nového odstavce 7 v § 55 (čl. I bod 76), se započítává i doba, která počala běžet před účinností navrhovaného zákona, a to proto, aby se představenstvu Komory umožnilo posoudit v novém řízení ty již existující případy pozastavení výkonu advokacie z důvodu trestního stíhání advokáta, kdy takové opatření se vzhledem ke změně okolností, k níž došlo za současné právní úpravy, stalo vůči advokátovi nepřiměřeně přísným nebo ztratilo na významu.

Bod 6 je navrhován v zájmu zachování právní jistoty; je potřeba chránit již nabyté právo před účinností nové právní úpravy.

K čl. III:

Vzhledem k tomu, že navrhovaný zákon je další z mnoha novelizací zákona o advokacii, bylo by v zájmu právní jistoty a přehlednosti vhodné, aby předseda vlády využil pravomoci dané mu ustanovením § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlásil ve Sbírce zákonů úplné znění tohoto zákona tak, jak vyplývá ze všech doposud přijatých zákonů.

K části druhé

K čl. IV body 1 a 2:

V praxi při provádění některých úkonů v trestním řízení, např. při provádění domovní prohlídky nebo jiných prostor v nichž advokát vykonává advokacii, dochází k situacím, kdy určitá písemnost nebo jiný nosič informací obsahuje skutečnosti, ohledně nichž platí zákaz povinnosti mlčenlivosti advokáta podle § 21 odstavce 1 zákona o advokacii. Přitom některé hmotněprávní předpisy obsahují oprávnění orgánů státu k zásahu do prostor, v nichž mohou být uloženy písemnosti resp. nosiče informací podléhající omezené ediční povinnosti (např. zákon o policii).

Stávající úprava tzv. omezené ediční povinnosti v procesních předpisech přináší aplikační problémy při posuzování různých písemností a nosičů informací, zda podléhají či nepodléhají ediční povinnosti, a při stanovení osoby, která by byla oprávněna k takovému přezkoumání. V roce 2001 přijala Česká advokátní komora „Stanovisko k provádění domovních prohlídek v prostorách, v nichž provozuje advokát svou praxi“. V tomto stanovisku bylo advokátům uloženo, aby v případě těchto úkonů požádali o přizvání zástupce Komory, který by se mimo jiné vyjádřil k charakteru listin a možnosti jejich vydání. Dosavadní praxe ukazuje, že tento požadavek orgány činné v trestním řízení ve většině případů akceptují. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby obdobný způsob, tj. účast zástupce Komory vždy, kdy hrozí průlom do důvěrného vztahu advokát - klient ze strany státu, byl přizván k takovému úkonu zástupce Komory a odpovídající postup byl podrobněji upraven přímo v trestním řádu. Tento zástupce by byl povinen být přítomen celému úkonu, měl by právo seznamovat se s písemnostmi a obsahem nosičů informací advokáta a podle zjištěných skutečností dávat souhlas k seznámení se s jejich obsahem, případně zaujmout stanovisko z pohledu ediční povinnosti advokáta.

V případě nesouhlasu zástupce Komory, pokud ten, kdo nařídil prohlídku na vydání písemností nebo jiných nosičů informací nadále trvá, bude oprávněn podat návrh nadřízenému soudu, aby o vydání rozhodl. Pokud příslušný soudce návrhu vyhoví, předá příslušné písemnosti a nosiče informací přímo orgánu provádějícímu úkon.

Zvláštní důraz klade navrhovaná úprava na to, aby do doby, než bude o vydání nebo nevydání písemností nebo jiných nosičů informací pravomocně rozhodnuto, byla zajištěna jejich ochrana před neoprávněným seznámením se s jejich obsahem; to je řešeno především zabezpečením písemností a nosičů informací a jejich předáním Komoře. Navrhovaný postup je nezbytný především v zájmu ochrany a právní jistoty klientů příslušného advokáta.

K čl. IV bod 3:

Viz odůvodnění k části první čl. I bodu 42.

K čl. IV body 4 až 6:

S ohledem na to, že podání obžaloby nebo návrhu na potrestání, popř. zahájení trestního stíhání je podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii důvodem pro pozastavení

výkonu advokacie, je nezbytné do trestního řádu doplnit takovou úpravu, která zajistí, aby se Komora, resp. její předseda, a ministr spravedlnosti (z titulu jeho pravomoci podat návrh na zahájení řízení o vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo o pozastavení výkonu advokacie - § 51 odst. 3 zákona o advokacii) o vzniku takového důvodu včas dozvěděli a měli tak možnost podniknout potřebné kroky.

K části třetí

K čl.V body 1 a 2:

Podle § 9 odst. 2 písm. b) zákona o advokacii je zahájení řízení o způsobilosti advokáta k právním úkonům důvodem pro pozastavení výkonu advokacie; je proto nezbytné, obdobně jako v případě zahájení trestního stíhání, zajistit, aby se Komora, resp. její předseda, a ministr spravedlnosti o vzniku takového důvodu včas dozvěděli a měli tak možnost podniknout potřebné kroky.

K čl. V body 3 až 8:

Jedná se o upřesnění platné úpravy v tom směru, aby bylo zřejmé jakou formou je advokátovi, popřípadě notáři, kompenzována v částka, kterou je povinen odvést z odměny a z vyúčtovaných hotových výdajů, pokud je plátcem daně z přidané hodnoty. Pokud se týká náhrady za daň z přidané hodnoty u advokátů, kteří jsou společníky právnické osoby zřízené k výkonu advokacie, srov. též odůvodnění k části první čl. I bodu 42.

K čl. V bod 9:

Ochranu povinnosti mlčenlivosti advokáta, a tím i ochranu jeho klientů, pokud se týká písemností a jiných nosičů informací nalézajících se v prostorách, v nichž advokát vykonává advokacii, je potřeba zajistit nejen v trestním řízení, ale současně rovněž při provádění daňové kontroly podle zákona o správě daní a poplatků a při provádění následné kontroly podle celního zákona. Pro tyto případy se navrhuje upravit v občanském soudním řádu samostatné řízení, upravující postup soudu při podání návrhu ve věcech nahrazení souhlasu zástupce České advokátní komory k seznámení se s obsahem písemností nebo jiných nosičů informací. Navrhovaný postup je v zásadě shodný s postupem, navrhovaným v této věci v trestním řádu; k řízení by měl být příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo advokát, o jehož písemnosti nebo jiné nosiče informací se jedná. Viz též odůvodnění k části druhé čl. IV bodům 1 a 2 a odůvodnění k části šesté čl. VIII a části sedmé čl. IX.

K části čtvrté

K čl. VI:

S ohledem na nově navrhovaný institut zaměstnaného advokáta (část první čl. I body 23 a 30) je nutné subsidiární použití zákoníku práce na pracovněprávní vztahy zaměstnaných advokátů výslovně vyjádřit i v ustanovení § 5 zákoníku práce.

K části páté

K čl. VII body 1 a 2:

Podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o advokacii je důvodem pro pozastavení výkonu advokacie zahájení řízení o prohlášení konkursu nebo povolení vyrovnání proti advokátovi nebo právnické osobě zřízené k výkonu advokacie, jíž je společníkem; je proto nezbytné,

obdobně jako v případě zahájení trestního stíhání nebo řízení o způsobilosti k právním úkonům zajistit, aby se Komora, resp. její předseda, a ministr spravedlnosti o vzniku takového důvodu včas dozvěděli a měli tak možnost podniknout potřebné kroky.

K části šesté

K čl. VIII:

Pokud je u advokáta (popř. u právnické osoby zřízené k výkonu advokacie) prováděna daňová kontrola, jako daňového subjektu, v prostorách, do kterých jsou advokát nebo společnost při provádění daňové kontroly povinni umožnit vstup pracovníkům správce daně, a nacházejí-li se v těchto prostorách listiny nebo jiné nosiče informací, obsahující skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je potřeba zajistit ochranu těchto listin a nosičů informací před neoprávněným zacházením (zejména nahlížením do nich, pořizováním si výpisů nebo opisů apod.). Navrhuje se proto, aby v takovém případě mohla být daňová kontrola prováděna pouze za účasti zástupce Komory, který bude oprávněn se seznámit s obsahem listin a nosičů informací vyžadovaných pracovníky správce daně a poté dát souhlas s jejich seznámením se pracovníkům správce daně, pokud dojde k závěru, že se jedná o listiny nebo nosiče informací, které se týkají pouze advokáta nebo společnosti jako daňových subjektů, a nikoliv o listiny nebo nosiče dat na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta. V případě, že zástupce Komory odmítne souhlas k seznámení se s listinami nebo jinými nosiči informací pracovníky správce daně, bude moci takový souhlas na návrh nadřízeného pracovníka správce daně nahradit soud v řízení upraveném v občanském soudním řádu (k tomu viz odůvodnění k části třetí čl. V bodu 9).

K části sedmé

K čl. IX:

Navrhovaný postup je potřebný z obdobných důvodů, jako při provádění daňové kontroly u advokáta – daňového subjektu. Rovněž v tomto případě je advokát jako kontrolovaná osoba povinen umožnit celním orgánům přístup do celním zákonem stanovených objektů a zapůjčit jim vyžadované písemnosti a nosiče informací; proto je potřeba zajistit ochranu těchto písemností a nosičů informací, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta. Navrhuje se obdobná úprava jako u daňové kontroly advokáta, včetně možnosti nahrazení souhlasu zástupce Komory rozhodnutím soudu.

K části osmé

K čl. X body 1 a 2:

Viz odůvodnění k části první čl. I bodu 42.

K části deváté a desáté

K čl. XII a XII:

Jedná se o napravení legislativní chyby; ustanovení, podle kterého se advokátem z hlediska opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti rozumí též evropský advokát je nyní zařazeno v přechodných ustanoveních zákona č. 284/2004 Sb. - novela zákona č.

61/1996 Sb., o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti – a vztahuje se tedy teoreticky pouze na ustanovení této novely. Je potřeba proto toto ustanovení převést přímo do textu zákona č. 61/1996 Sb., a tím je vztáhnout na celý tento zákon. V zájmu legislativní čistoty se navrhuje uvedené přechodné ustanovení v zákoně č. 284/2004 Sb. zrušit.

K části jedenácté

K čl. XIII:

Navrhuje se nabytí účinnosti zákona shodně s nabytím účinnosti nového správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), na který některá ustanovení odkazují.

V Praze dne 13. dubna 2005

předseda vlády

místopředseda vlády a
ministr spravedlnosti